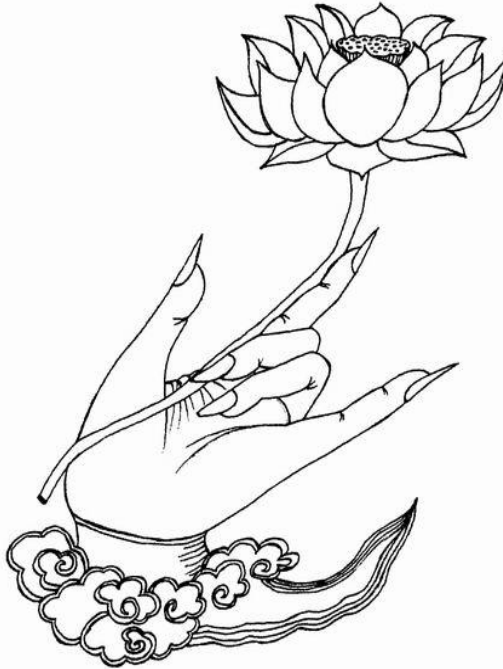

*Như
Lai
Tâm
Sự
Với
Con*

*Tập 1
Bạch Mã*

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

*Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách **thật nhẹ nhàng và thân quen,...**, từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .*

*Thành Phật, cũng không phải việc **xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại...,** nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự **từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng...,** chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?... .*

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

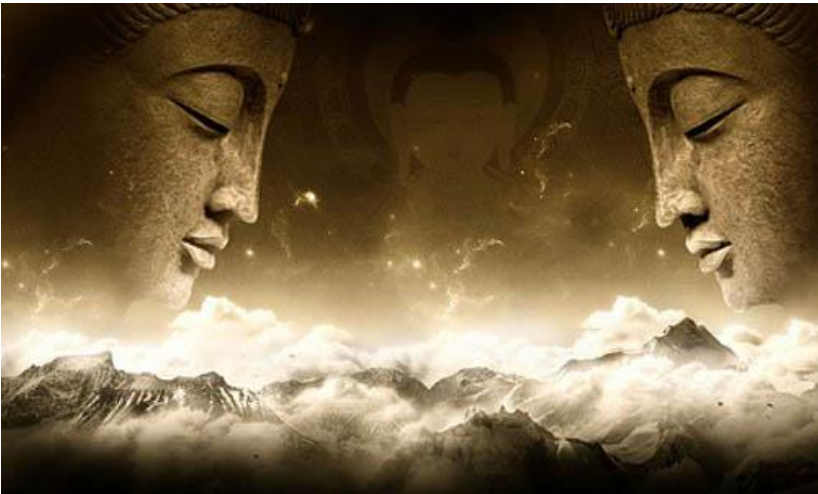

LỜI NÓI ĐẦU

Như Lai tâm sự với Con, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để tâm sự với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được gắn kết, xum vầy..., **quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật Tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật,...** để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực** để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui,...

Như Lai tâm sự với Con, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý được chính mình cũng như vạn vật xung quanh..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh, ..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự

minh bạch,... . Tâm trí được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., nếu chỉ có thế mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, **trước hết phải đồng tâm**, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái **"đức nhường lí lẽ"** mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, **"vạn pháp giai không"**, đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?... , do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thấu đạt chân lí tối thượng vậy. **Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người**, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hơn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm. **"Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nhịn, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với người..., điều cốt lõi phải có trí huệ"**. Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., **phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này** thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu **đầy đủ pháp duyên** rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

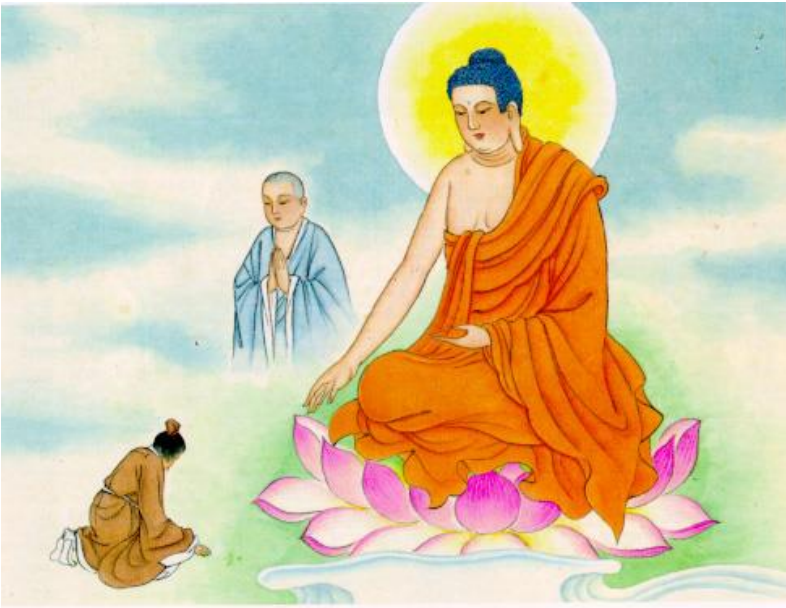
Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, "không có pháp nào không phải là Phật Pháp", ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, kể cả các pháp thành Phật..., "nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tánh, lìa bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)", khi thể hội được Tự Tánh rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải

pháp tối thượng, pháp đệ nhất?... . "Khi thể nhập được tri kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?...".

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chắt lọc trong tư duy, để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi

quý vị phải có sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, **quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !**

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đỏ hồng, cho đến khi con già nua và chết,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời tâm sự số 1

Này con, con còn nhiều thiếu sót, nhưng ta là phần còn thiếu của con, hơn nữa, con chính là ta, ta cũng chính là con, vì thế, con không có khuyết điểm, con là một phiên bản hoàn hảo trong mắt ta... .

Lời tâm sự số 2

Hoa sen từ bùn mà có, trí tuệ từ khổ đau mà thành. Ưu phiền, ai cũng có, nhưng sống với ưu phiền mà tâm vẫn luôn tĩnh lặng, thì đó mới là người có bản lĩnh, và con cũng có bản lĩnh đó đấy.

Lời tâm sự số 3

Muộn rồi, ngủ đi con, hãy giao cho ta tất cả ưu phiền trong con, ta sẽ hóa giải chúng thành những thứ đẹp đẽ. Để ngày mai, khi con thức giấc, ta gửi lại con một nụ cười nhẹ nhàng, cùng với những chiếc lá bồ đề thật xanh tươi..., để cho con làm lại mọi thứ được tốt hơn.

Lời tâm sự số 4

Ta có thể chịu đựng được tất cả mọi lời nói sân giận của con. Chỉ có điều là..., con biết không..., mỗi lần như thế, lệ từ bi của ta lại tuôn rơi, bởi vì ta thương con, không nỡ thấy con sầu khổ,... .

Lời tâm sự số 5

Yêu thương được tất cả mọi người, không trừ một ai, đó là nhân đức. **Nhân đức**, con không đắc, làm sao kiếp sau con có được thân người?.

Lời tâm sự số 6

Yêu thương được tất cả chúng sinh, một con kiến cũng không giết, đó là thiên đức. Thiên đức, con không đắc, làm sao các ác trong con được tiêu trừ?

Lời tâm sự số 7

Có thể lia tất cả tướng, đó là đạo vô ngã của ta. Tâm con còn dính tướng, thì con không thể đắc được đạo vô ngã.

Lời tâm sự số 8

Một sợi dây xích dài, nhưng nếu nó bị cắt đi một mắt xích, thì toàn bộ dây xích ấy bị chia cách. Cũng như thế, Con, cũng chính là một mắt xích trong gia đình, trong xã hội, và toàn thể nhân loại. Nếu con không thể hàn gắn mọi người trở nên gắn kết hơn, thì con cũng đừng nên chia rẽ đi. Thiện ác trong con, cũng chỉ từ chỗ này mà hiểu biết.

Lời tâm sự số 9

Con có lỗi làm gì?, sám hối ra đi, ta chứng minh cho con.

Lời tâm sự số 10

Con chửi ta cũng được, con lừa ta cũng được, con hại ta cũng được,..., ta đều tha thứ hết cho con đấy.

Lời tâm sự số 11

Con không dám đối diện với tội lỗi và sai lầm của mình à? Hãy mạnh mẽ lên nhé.

Lời tâm sự số 12

Con đừng vì cuộc sống khắc nghiệt, mà trở nên phẫn uất, rồi tạo ra ba nghiệp ác của thân, khẩu, và ý. **Một chút bông bột** mà kéo dài trong luân hồi đến ngàn thu, không có đáng, ta rất thương con vì điều đó.

Lời tâm sự số 13

Con đang nghĩ gì, ta đều biết rõ, thiện hay ác trong con, ta đều không quan tâm, bởi trong lòng ta, luôn tha thứ được cho tất cả, dù con có tội tộ đến mức độ nào đi chăng nữa, con vẫn mãi nhận được sự bao dung của ta.

Lời tâm sự số 14

Đêm khuya rồi, ngủ đi con, ta sẽ luôn ở đây trong lúc con ngủ, con đừng sợ hãi điều gì cả.

Lời tâm sự số 15

Nhận thức, tư tưởng, khi chưa có sự vật hiện tượng, thì nó chưa hình thành, khi sự vật hiện tượng mất đi thì nó cũng mất đi, nó chỉ tồn tại cùng sự vật hiện tượng vô thường, vậy nhận thức, tư tưởng ấy..., có là của con không?

Lời tâm sự số 16

Này con, ai cũng phải lìa bỏ thế gian, lìa bỏ thân xác này. Vì vậy, con đừng vì cái thân này mà tạo ra ác nghiệp, con phải chịu hậu quả do chính mình tạo ra đó.

Lời tâm sự số 17

Thường xuyên ở một mình, chiêm nghiệm sự vô thường, con mới có thể hiểu được bản chất của cuộc sống.

Lời tâm sự số 18

Này con, lục đạo luân hồi là có thật, cho dù con có sanh thiên, thì cũng vẫn là lục đạo. Con đường mà ta chỉ cho con, là con đường ra khỏi lục đạo, không còn trôi lăn trong luân hồi nữa, con hãy lập một ý chí xuất li lục đạo ấy, **ta chờ con.**

Lời tâm sự số 19

Con à, khi con hiểu biết điều gì hơn người khác một chút, thì đừng chê chách gì người ta nhé, sẽ tạo tội đó. Phải cảm thông cho họ, vì họ chưa **biết mà**, nhẹ lời và tìm phương tiện dẫn lối cho họ, đó mới là sự từ bi của con.

Lời tâm sự số 20

Khuya rồi, ngủ đi con, ta sẽ chờ con ở nơi sâu lắng nhất trong giấc ngủ của con, con hãy ngủ thật bình an, đừng sợ hãi.

Lời tâm sự số 21

Lại một đêm nữa rồi, ngủ thôi con, hãy vứt bỏ mọi ưu phiền ra khỏi tâm thức, con cùng với ta ở nơi tịch lặng.

Lời tâm sự số 22

Ai nói tình thương không sinh ra trí tuệ nào?. Các con à, **tình thương, bản thân nó đã là một loại trí tuệ đệ nhất**, không có một loại trí tuệ nào vượt qua được nó cả. Có loại trí tuệ này, thế gian của các con sẽ không còn hận thù, không còn chiến tranh, không còn các ác, cũng không còn tham sân si..., đó chẳng phải là cõi cực lạc thì là cõi gì?

Lời tâm sự số 23

Con nghĩ ta đã chết rồi à?, không, ta chưa chết, ta vẫn ở khắp mọi nơi, và ta ở trong lòng con.

<http://trungamtutam.com>

Lời tâm sự số 24

Màn đêm lại xuống rồi, ngủ thôi con. Đối với các con, thì có ngày có đêm, còn với ta, **thì hằng trong tỉnh thức**, ta sẽ bên con lúc con ngủ, hãy gặp ta ở đáy sâu giấc nồng, **ta chờ con**, đừng lo nghĩ, cũng đừng sợ hãi điều gì.

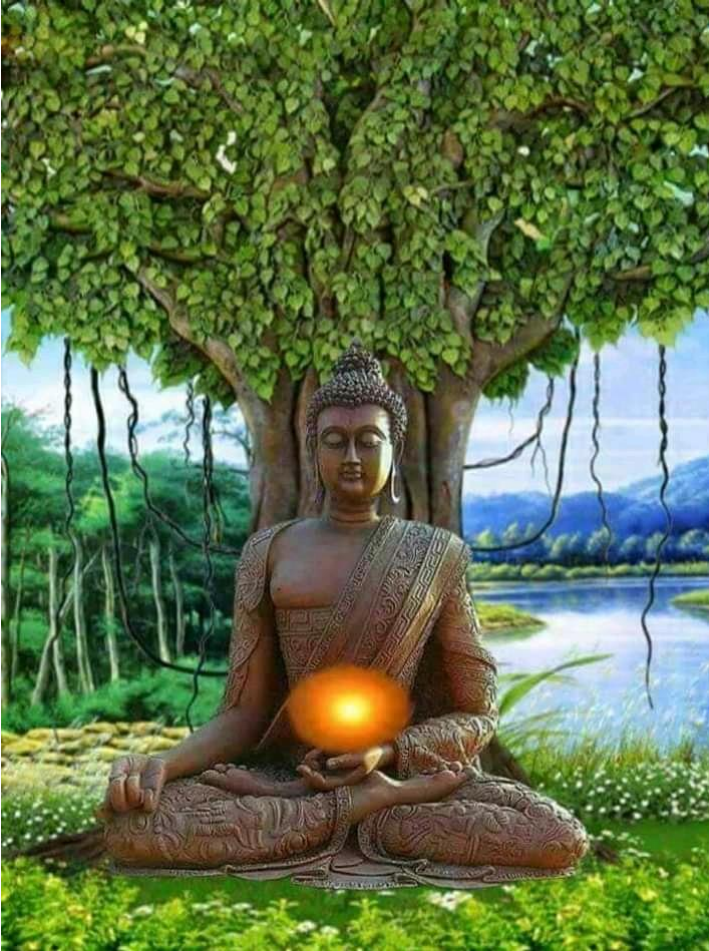
Lời tâm sự số 25

Con ơi, con có biết, tài sản lớn nhất trong con là gì không? đó chính là lương tâm. Con xây dựng tài sản vật chất, đó chỉ là thứ nhất thời, tài sản lương tâm của con là đời đời kiếp kiếp, nó lại sẵn có trong con, con không cần phải xây dựng, chỉ cần giữ gìn nó thôi, hãy giữ gìn cho thật tốt nhé.

Lời tâm sự số 26

Con đừng sợ hãi, ta vẫn ở đây.

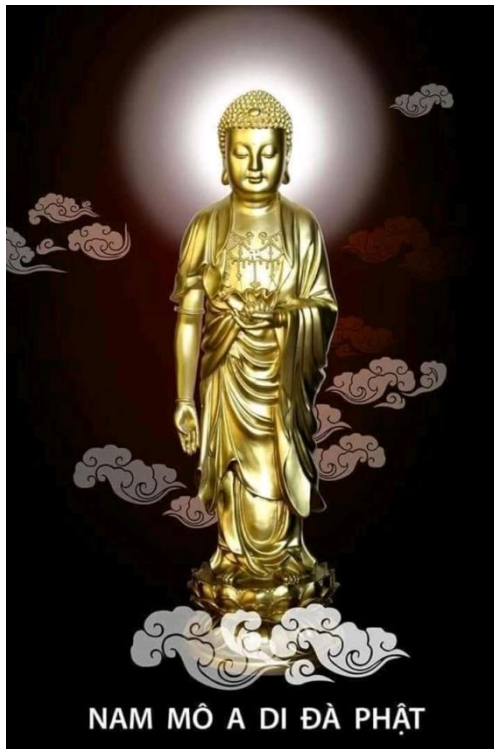
Lời tâm sự số 27

Cho dù con đi tới nẻo luân hồi nào, ta cũng vẫn theo con, ta ở trong con, con chính là ta, con rồi sẽ trở thành ta.

Lời tâm sự số 28

Con à, ta và con chưa bao giờ tách rời nhau, từ quá khứ, hiện tại, cho tới vị lai. Con có thể không thấy ta, bỏ rơi ta, nhưng ta luôn thấy con, và cũng chưa bao giờ rời bỏ con cả.

Lời tâm sự số 29

Ta luôn biết con, chỉ cần con cũng luôn biết ta, thì khi đó, chúng ta là một rồi đấy.

Lời tâm sự số 30

Khi con chưa sinh ra, con chưa có cái thân này. Khi con chết đi, cái thân này cũng tan rã. Vậy, cái thân này có phải của con không?.

Lời tâm sự số 31

Từ khi con chưa sinh ra, ta đã ở trong con. Hiện giờ, ta đang ở trong con. Và sau này, khi con chết đi, ta vẫn ở trong con. Nếu con hiểu được lời ta nói, thì con bất tử.

Lời tâm sự số 32

Ta có một chiếc đèn pin rất sáng, **con** hãy kéo lớp màn vô minh ra, ta sẽ chiếu soi hết mọi si mê và đen tối trong con, mọi góc ngách sẽ đều được sáng tỏ, và con sẽ rực sáng trước vạn vật.

Lời tâm sự số 33

Thân của con đói, thì xã hội cho con một bát cơm. Nhưng tâm của con đói, thì chỉ có ta mới làm cho con no được.

Lời tâm sự số 34

Lúc nào con cũng phiền não cả, từ vô thủy kiếp cho đến nay, **con chưa khi nào được tĩnh lặng**, cứ mãi miết chạy theo tiền tài danh lợi..., con chưa từng biết ta tồn tại trong con. Nay con đã cảm thấy mệt chưa?, **đã đến lúc con cần phải thức tỉnh, cần phải nghĩ đến ta rồi.**

Lời tâm sự số 35

Ngủ đi con, ngày hôm nay đã kết thúc, và sẽ lại có một ngày hôm nay nữa vào ngày mai, nhưng ta muốn con đến ngày mai, sẽ là người tỉnh thức, sẽ luôn nghĩ đến ta trong từng ý nghĩ và việc làm của con.

Lời tâm sự số 36

Các con luôn muốn được quan tâm, nhưng tâm các con lại hẹp hòi với người khác,..., điều đó có hợp lí chăng?.

Lời tâm sự số 37

Màn đêm buông xuống, là lúc vạn vật nghỉ ngơi, thế nhưng, **nghiệp thức trong con lại vẫn hoạt động và biến chuyển.** Nếu sự tỉnh thức của con đủ lớn, thì ngay trong giấc ngủ, con vẫn làm chủ được tâm ý, và ta chính là sự tỉnh thức của con.

Lời tâm sự số 38

Ta biết con có rất nhiều điều muốn nói, nhưng con à, con hãy biết rằng, **phiền nhiễu thế gian nhiều vô kể**, chi bằng hãy nghe lời của ta, **vứt bỏ hết những thứ đó đi, hãy để tâm con được vắng lặng và bình yên**, ta sẽ gặp được con, khi con ở trong tâm thái đó, ta cũng muốn gặp con nhiều lắm.

Lời tâm sự số 39

Các con nghĩ, thành Phật thì không còn tình cảm à? **Các con sai rồi**, ta không phải cục đất, ta cũng có rất nhiều tình cảm, rất nhiều cảm xúc, **chỉ là ta không bị nó chi phối và điều khiển giống như các con**, vì thế, ta không còn tạo ra 3 ác nghiệp của thân, khẩu, và ý, đó là ta giải thoát khỏi phiền não của chính mình.

Lời tâm sự số 40

Vũ trụ đang nở ra, là bởi vì các con đang khởi tâm động niệm. Vũ trụ thu hẹp lại, khi con buông xả phiền não. **Khi tất cả các con thành Phật, cả vũ trụ liền trở về thế giới Thường Tịch Quang (thế giới chư Phật), giống như biển lặng rồi thì muôn sóng ngừng đập, trở về bản chất trong lặng vốn có.**

Lời tâm sự số 41

Khi con giàu có, con chỉ muốn đập cái nhà cũ đi để xây cái nhà mới. Cũng như thế, người đã giác ngộ, họ chỉ muốn đập bỏ lục đạo luân hồi mà thoát li sinh tử.

Khi tất cả các con thành Phật, lục đạo và cả bốn pháp giới tứ thánh, gọi là thập pháp giới (vũ trụ và đa vũ trụ,...), liền sụp đổ và biến mất, tất cả đều trở về Thường Tịch Quang, cũng chính là bản thể của vũ trụ vạn vật.

Lời tâm sự số 42

Vô nhân tướng, vô chúng sanh tướng, vô vũ trụ tướng,... . Nếu trong tâm các con không còn chất chứa một vật (một phiền não), thì các con dần trở thành ta, dần có trí tuệ và đức năng bằng với ta.

Lời tâm sự số 43

Con cần bao nhiêu sự yêu thương nữa, để cảm thấy được bình an hả con?. Với tất cả tình thương của ta, ta dành hết cho con đó.

Lời tâm sự số 44

Tất cả sóng biển gộp vào, chưa bằng 0,01% nước biển. Tất cả vũ trụ gộp vào, cũng chưa bằng 0,01% không gian không có vật chất. Cũng như thế, phiền não trong các con, tuy có nhiều vô lượng, nhưng so với tự tánh của chính các con, thì nó "không là gì cả", là "có mà như không có", chính vì vậy, không việc gì các con phải chấp nó (vật, tướng...) mà sanh khổ đau. **Hãy trở về với sự thanh khiết, vô vi vô vật nơi tự tánh để an trú**, các con sẽ cảm thấy bình yên và giải thoát.

Lời tâm sự số 45

Bố thí trí tuệ, chính là bố thí sinh mạng của chính mình, bởi trí huệ đó, phải đánh đổi bằng khí huyết của người đó, là loại bố thí vĩ đại nhất. Ta luôn dành lời khen ngợi rất lớn đến những vị đó.

Lời tâm sự số 46

Ngàn vạn con người, nếu không biết đường đi, thì cả ngàn vạn con người ấy, mãi mãi đứng yên một chỗ. Nhưng chỉ cần một người biết đường đi, thì tất cả cùng về đích. Do đó, vai trò của người có trí tuệ là **"đặc biệt quan trọng trong xã hội"**, trước khi con trở thành họ, thì con phải nghe lời họ nha con. Ta luôn mong con sớm tìm thấy ta, có được trí tuệ của ta.

Lời tâm sự số 47

Con à, ta là Phật, ta không phải cái thùng giác, để mỗi khi con có phiền muộn, con lại ném đồng giác của sân giận ưu bi trong con vào ta. Nhưng nếu con cứ muốn cho ta đồng giác ấy, thì ta vẫn nhận,..., bởi vì, ta thương con.

Lời tâm sự số 48

Thân xác của các con, là thân tứ đại (đất, nước, gió, lửa), rồi các con cũng phải trả lại nó cho tứ đại ấy thôi. Sinh, lão, bệnh, tử, chính là quy luật của nó. Ta không thể giúp cho cái thân của các con trường sinh không chết được, tuy nhiên, ta có thể khai mở tâm thức của các con, giúp các con thấy được sự bất tử.

Lời tâm sự số 49

Công bằng ư?, thế giới của các con ở, vốn là thế giới không có công bằng, nếu nó công bằng thì khắp nơi đều là bậc trí thánh ở, thậm chí là Phật, Bồ Tát ở rồi. Nhưng con à, nếu công bằng, thì thế giới của các con sẽ không có núi cao, cũng chẳng có vực sâu, mặt đất nơi nào cũng bằng phẳng thì nước chảy tứ tung..., ai cũng có quyền, thì người làm ác chẳng có ai trị,..., **mọi thứ sẽ trở nên hỗn độn.** Vì vậy, để công bằng trong thế giới của các con, lại cần nhiều thứ không công bằng đấy.

Lời tâm sự số 50

Thế giới của sự công bằng tuyệt đối, là thế giới Thường Tịch Quang Tịnh Độ, là Thế Giới Chư Phật,... . Ở nơi đó, **toàn bộ là các bậc đại thánh đại hiền ở**. Nếu con muốn mọi thứ công bằng, thì hãy buông xả tất cả phiền não của chính mình trước đã. Ta và các vị Phật khác, luôn chào đón con về.

Lời tâm sự số 51

Chỉ cần một niệm ác của một chúng sinh khởi lên thôi, thì thế giới của các con đã không thể có sự công bằng rồi. Như thế, có phải là quá khó không?. Thế giới của ta, có vô lượng Phật, và không có một niệm ác nào khởi lên cả.

Lời tâm sự số 52

Muôn thú vạn loài trong cõi nước của các con, chúng đều có tánh linh giống y như các con vậy, con và chúng chỉ khác nhau cái thân xác mà thôi. **Nếu con có thể nhìn xuyên thấu qua sắc tướng, thì con không còn dám đối xử tệ với nó được đâu. Ta ở trong con, và ta cũng ở trong muôn thú vạn loài.**

Lời tâm sự số 53

Con bao nhiêu tuổi?, 5?, 20?, 50?, Hay 100 tuổi?. Nếu con còn thấy mình chỉ có chừng đó tuổi thôi, thì con chưa tìm thấy ta. Ta là vô lượng tuổi, là vô lượng thọ, ta là bất sanh bất diệt,..., và ta chính là con.

Lời tâm sự số 54

Con có thấy ta không?,
Con có biết ta không?,
Còn ta,
Ta luôn thấy con,
Ta luôn biết con.

Lời tâm sự số 55

Ta nghe thấy tiếng bước chân của con. Ta nghe thấy hơi thở, giọng nói, và cả nhịp tim của con đang đập. Ta cũng thấy được suy nghĩ và việc làm của con,... . Ta đang lắng nghe con, mọi lúc mọi nơi.

Lời tâm sự số 56

Không gian và thời gian, chỉ là ý niệm của con mà có. Khi tâm con tĩnh lặng, thì chúng không còn tồn tại. Con ở trong vũ trụ, con cũng ở ngoài vũ trụ. Con ở nơi hiện tượng, con cũng ở nơi bản thể.

Lời tâm sự số 57

Về đi con, ta không gọi con về ngôi nhà mà con ở đâu, mà ta gọi con từ niết bàn tịch lặng.

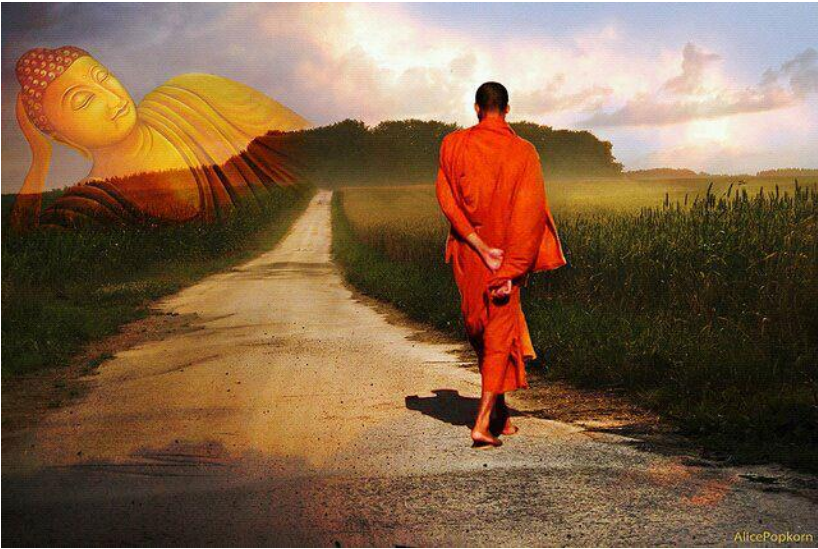
Lời tâm sự số 58

*Khi con mệt mỏi, con hãy biết rằng:
"tâm này là giả, thân này cũng là giả".*

Lời tâm sự số 59

Ai làm con tổn thương à? Lại đây nào, ta chữa lành vết thương cho con, bằng lòng từ bi của ta. Và con hãy tự mình chữa lành những vết thương khác, bằng chính lòng từ bi của con nhé.

Lời tâm sự số 60

"Từ bi là gốc, trí tuệ là cửa". Trí tuệ quan trọng lắm đấy, con phải có trí tuệ, con mới thấy được đường đi để về nhà. Thế nhưng, từ bi mới là thứ quan trọng hơn, khi con đang từ bi, thì bất kể nơi nào con đứng, cũng là nhà của con, tâm con ở bất cứ đâu, cũng là niết bàn tịch lặng.

Lời tâm sự số 61

Con à, lời ta nói đây, có chút nào là của sự sân giận, sầu bi... hay không?. Nếu con cảm nhận được sự bình an từ ta, **vậy tại sao con không làm giống ta?**, để đối xử với hết thầy mọi người, mọi chúng sinh khác,...?. Ta biết rõ, con cũng có năng lực đó, hãy mở lòng ra để ban tặng nó nhé.

Lời tâm sự số 62

Này con, **bạc thánh** giống như khói trong hư không, thấy nó mà không cầm nắm được, biết nó mà không chi phối được, họ đã chẳng còn dính mắc, họ đã không cần đến sự bám víu hay nương tựa.

Lời tâm sự số 63

Đối với việc tu, các con đừng để đến ngày mai, lại càng đừng để đến già. Bởi vì, chắc gì con còn sống đến ngày mai, lại càng không chắc có thể sống đến già.

Lời tâm sự số 64

*Sức khỏe, tiền của, trí tuệ... . Đó là ba thứ có thể cứu giúp xã hội, nếu con có thể chẳng cần đến báo đáp hay được biết đến, mong được ngợi khen, thì **âm đức** của con ngày càng được lớn mạnh.*

Lời tâm sự số 65

Ta muốn lấy hết phiền não của các con, để ta chuyển hết thành bồ đề tâm, con hãy đưa cho ta.

Lời tâm sự số 66

Vũ là không gian vô hạn, Trụ là thời gian vô hạn. Vũ Trụ chính là không gian và thời gian vô hạn. Tuy nhiên, **nó chỉ là ý niệm của con**. Trong tâm con tịch lặng, thì không có vũ, cũng không có trụ. Không có vũ thì vật chất không có, không có trụ thì ba thời đều không. **Tâm của con và ta, nguyên sơ vốn như vậy.**

Lời tâm sự số 67

*Con không phải tìm ta, con hãy ở im
đó, ta sẽ đến với con.*

Lời tâm sự số 68

Con à, cuộc đời của con, giống như một bộ phim vậy. Trước lúc con lâm chung, chỉ chừng vài phút thôi, bộ phim ấy sẽ được chiếu lại rất nhanh, từng lời nói, hành vi, và việc làm thiện ác... của con, **đều hiện lên trong tâm trí con, không thiếu sót một chi tiết nhỏ.** Như vậy, con muốn bộ phim của cuộc đời mình, kết thúc như thế nào đây?

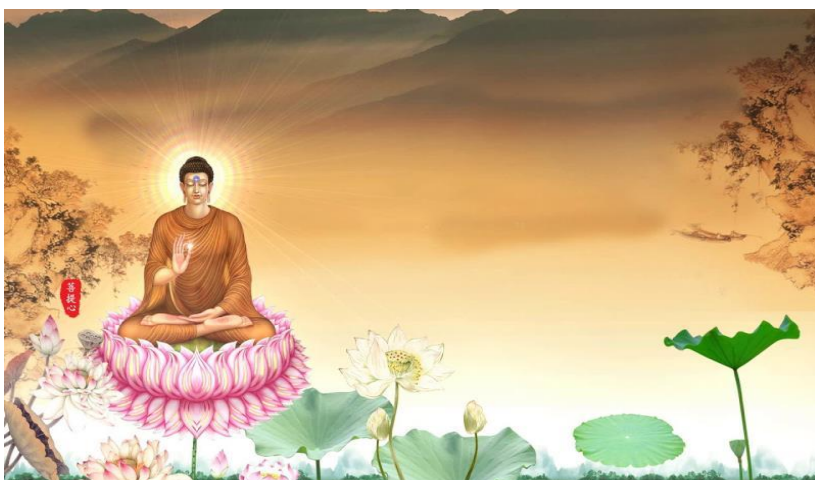
Lời tâm sự số 69

Các con biết phải làm sao để nhanh trưởng thành và có được một trí tuệ sáng suốt không?. Cho dù con là một người dân bình thường, nhưng hãy thử đặt tâm thái của con là một vị vua của một nước lớn, có trăm triệu dân, tỉ dân..., thì con sẽ xử sự như nào?, lời nói, thái độ... ra sao?. **Cho đến con là một vị Phật**, thì lời nói, việc làm... của con sẽ như nào?. Từ đó, con sẽ tự có những đáp án mà con cần.

Lời tâm sự số 70

Trong mỗi người đều có ánh sáng của chân lí. Các con **chưa phải là một ngọn đèn lớn, một cây cổ thụ**, có sức ảnh hưởng lớn, sức soi rọi nhân tâm lớn trong xã hội, thì hãy làm **một ngọn đèn nhỏ, một cây cổ thụ nhỏ**, có được ảnh hưởng nhỏ. Hãy nuôi dưỡng nó, tu dưỡng từ từ, rồi đến một ngày, các con sẽ trở nên vĩ đại.

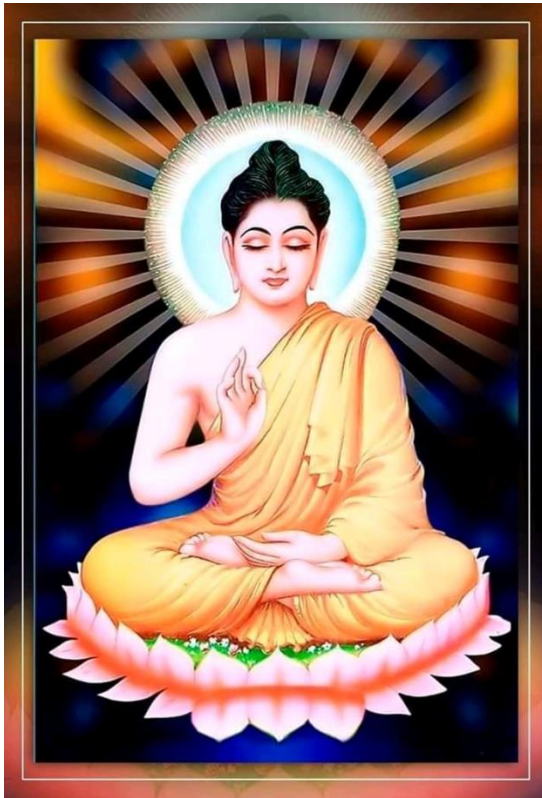
Lời tâm sự số 71

Bóng tối vô hạn, tuy nhiên, một ngọn đèn nhỏ cũng đủ phá nát màn đêm, phải không con?. Do vậy, chỉ sợ ngọn đèn chân lí của con đã tắt rồi, chứ chẳng sợ nó to hay nhỏ đến thế nào. Nếu trong xã hội của các con, ai cũng giữ gìn được ngọn đèn của đạo lí trong mình, thì có phải nơi nơi đều được tỏa sáng rồi, phải không con?.

Lời tâm sự số 72

Đêm khuya rồi, ngủ đi con, ta sẽ đi vào giấc ngủ của con, bảo vệ con khỏi ác quỷ, tà ma... quấy nhiễu, vì thế, hãy ngủ thật ngon nhé, ta luôn ở bên con.

Lời tâm sự số 73

Vọng tâm – chân tâm. Con và ta, không phải hai chủ thể khác biệt. Khi con đang suy tư, thì là con, khi con ngừng sự suy tư lại, thì chính là ta.

Lời tâm sự số 74

Phải sống trong một xã hội khắc nghiệt thế này, cầu mong được miếng cơm manh áo đủ đầy, là không phải việc dễ dàng, con có mệt mỏi quá không?. **Mệt quá, thì hãy nhắm mắt lại, tĩnh tâm một chút, ý thức lấy sự tồn tại đang hiển hiện đây, mỗi ngày lắng tâm thêm một chút, dần dần, con sẽ có được sức mạnh của nội tâm, để sống được tốt hơn với cuộc sống đầy vất vả của con.**

Lời tâm sự số 75

Kiếp sống này, con để lại điều gì cho thế gian?.

Lời tâm sự số 76

Trong cõi giới của các con, có 10 tỷ người, nhưng cũng có tỷ tỷ tỷ... các loài khác, như hổ báo cho mèo trâu bò..., cho đến các loài sâu trùng kiến gián, vi khuẩn, vi rút... . Có vô lượng chúng sinh cùng tồn tại, nếu nhìn ở góc độ bình đẳng, thì xác suất để con có được thân người như này là 0,000000000000.....1%. Con có biết quý trọng chẳng?

Lời tâm sự số 77

Lại nữa, trong 10 tỷ người tồn tại trong cõi giới của các con, chỉ có khoảng vài trăm nghìn người được nghe nói đến Phật pháp, trong vài trăm nghìn người đó, liệu có được mấy người thực sự biết đến ta? Nhận ra ta?. Còn con, con đang mang thân người, con biết đến ta không? Con nhận ra ta trong con hay không?.

Lời tâm sự số 78

Ở cõi nước của con, chúng sinh có sinh lão bệnh tử, vạn vật có thành trụ di diệt. Còn ở cõi nước của ta, chúng sinh có vô lượng thọ, vạn vật tùy tâm mà ẩn hiện, không còn các khổ.

Lời tâm sự số 79

Nhà thiền có câu: *"biết không sanh tử, chẳng bằng thể không sanh tử, thể không sanh tử, chẳng bằng kế không sanh tử, kế không sanh tử, chẳng bằng dụng không sanh tử"*. Đó cũng là những tầng bậc của sự tu tập, các con biết đến ta, nghe lời ta, thực hành lời ta, thì muôn pháp chân chánh, tự các con cũng sanh ra được.

Lời tâm sự số 80

Tất cả mọi điều ta muốn nói với các con, chỉ mong cho các con được thức tỉnh.

Lời tâm sự số 81

*Đôi vai của các con, bị đè nặng bởi nhiều trách nhiệm và tham vọng, trách nhiệm thì khó bỏ, cho nên, **thứ con nên bỏ bớt đi, là tham vọng của mình.** Sống biết đủ hơn, con sẽ có nhiều thời gian hơn để cảm nhận cuộc sống này.*

Lời tâm sự số 82

Con à, khi người ta sân giận với con, thì họ là người đầu tiên cảm thấy khó chịu, họ chỉ muốn xả sự khó chịu đó với người mà họ cảm thấy thân quen với họ như con mà thôi. Cho nên, thay vì cảm thấy khó chịu với họ, thì hãy bao dung họ hơn, chỉ như vậy, phẩm đức của con mới được giữ gìn và nâng cao hơn.

Lời tâm sự số 83

Trong màn đêm tối tăm lạnh lẽo, con ngồi đó một mình, con có buồn tủi lắm không?. Con à, con hãy nhớ rằng, dù con ngồi ở đâu, con cũng không bao giờ là một mình cả, vẫn còn ta luôn ngồi bên con.

Lời tâm sự số 84

Cái gì cũng có giới hạn sử dụng, ngay cả cái thân của con cũng vậy, nó chỉ sử dụng được mấy chục năm ngắn ngủi thôi. Con hãy tập chấp nhận sự thật rằng, **"sẽ có một ngày, con phải bỏ nó mà đi"**, khi con chấp nhận được điều đó, thì tâm trí con cũng sẽ được nhẹ nhàng đi rất nhiều.

Lời tâm sự số 85

Người có thể không hiểu người,
nhưng, trời đất đều thấu tỏ.

Lời tâm sự số 86

Người có thể lừa người, nhưng, không thể lừa được thiên địa quỷ thần.

Lời tâm sự số 87

Dối cha, dối trời, dối thiên hạ...,
nhưng, chẳng thể dối được lòng mình.

Lời tâm sự số 88

Con à, tiền của bất chính..., há lòng có thể thẳng ngay được hay sao?

Lời tâm sự số 89

Trời biển mênh mông, nhưng, cũng không có chỗ cho người tự lừa dối mình.

Lời tâm sự số 90

Trốn nợ, trốn tình... còn được. Có ai trốn được nghiệp mình đã gieo.

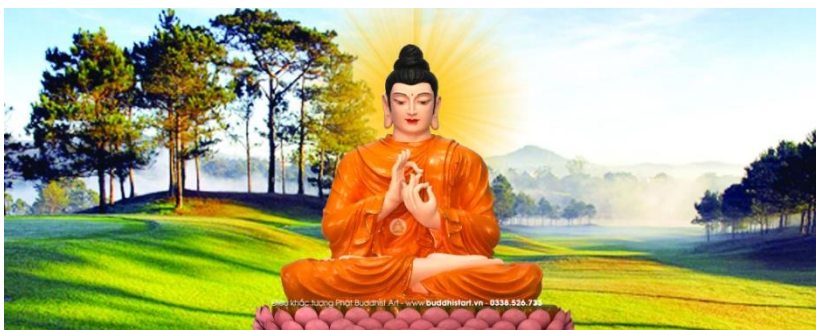
Lời tâm sự số 91

Đạo của ta cũng là sự giáo dục đa nguyên văn hóa. Các con có cùng ta xây dựng một nền giáo dục đạo đức xã hội được tốt đẹp hay không?, nhân loại của chúng ta đang bị suy thoái quá rồi, ta rất lo lắng. Hãy bắt đầu từ chính con, và gia đình bé nhỏ của con.

Lời tâm sự số 92

Thân kiến. Thân xác của con, cho tới hình tướng của muôn loài vạn vật,..., chỉ là giả hợp của đất, nước, gió, lửa... mà thành. Sau một thời gian nhất định (thọ mạng), thì nó sẽ tan rã và chuyển biến, tiếp nối vào các hình dạng khác (sự luân hồi). Nếu con chấp trước vào thân, hay cho thân là trường tồn bất diệt, xây dựng bản ngã cho thân, hưởng thụ cho thân..., tất cả các ý niệm, hành vi đó, đều gọi là thân kiến.

Lời tâm sự số 93

Biên kiến. Khi con có sự đối lập, mâu thuẫn ở trong tâm, phân biệt ra con và người khác, là hai đối tượng, phân biệt nhận thức, tư tưởng của con và người khác là hai, vạn sự đều như thế..., thì con sẽ dính mắc vào đó, dựa vào nó mà không có được sự hòa thuận và đồng cảm được với người khác, với vạn vật,... .

Lời tâm sự số 94

Tà kiến. Nhà phật chỉ ra 62 loại tà kiến, đó là sự nhìn nhận lệch lạc, sai lầm của chúng sinh về bản chất của vũ trụ nhân sinh, về thực tại,... . Các con muốn có trí tuệ để minh bạch, các con phải giữ giới, hành thiện, tu trì.. thật nghiêm khắc với bản thân, thì các con mới có được trí tuệ của ta.

Lời tâm sự số 95

Giới cấm thủ kiến. Là những quy định, quy tắc, tiêu chuẩn... đặt ra, nhằm giữ gìn giới đức cho người tu hành, hay người hành pháp thủ pháp..., tuy nhiên, đối với một số trường hợp quan trọng xảy ra đột ngột, bất ngờ trong cuộc sống, thì không nhất thiết phải cố chấp vào giáo điều, mà gây ra sự mâu thuẫn, tai nạn... không đáng có giữa người với người, người với thiên nhiên vạn vật,... . Các con nên uyển chuyển, không nên cứng nhắc, giáo điều,..., thì mọi sự trong cuộc sống mới trở nên hanh thông và nhẹ nhàng.

Lời tâm sự số 96

Kiến thủ kiến. Khi Con chấp trước vào tư tưởng, nhận thức... vốn vô thường và biến đổi... ở Con, cho nó là thật có, là đúng, là cao siêu,..., từ đó mà sinh ra mâu thuẫn, bất đồng, xung đột... với người khác cũng chấp trước như Con... . Nếu tâm của con thanh tịnh, không tạp niệm, thì những mâu thuẫn, bất đồng, xung đột... kia, ở đâu mà ra được?

Lời tâm sự số 97

Ta nhìn sâu vào ánh mắt của con, ta thấy được sự hỗn loạn và bất định. Bởi vì con đã quên rằng: "thần trí của con sẵn có một dũng lực vô song". Con hãy giác ngộ được điều đó nhé.

Lời tâm sự số 98

Đạo pháp của ta có thể bảo vệ cho các con. Chỉ sợ các con lại phụ đi sự lo lắng của ta cho các con mà thôi. Nghe lời ta, các con hãy thọ 5 giới của cư sĩ nhé.

Thế nào là 5 giới:

1: không dùng chất kích thích...

2: không sát sinh hại vật...

3: không tà dâm, với người, với chính mình...

4: không nói dối, nói thêu dệt...

5: không ăn trộm, ăn cắp... .

Các con đến chùa, xin quý thầy quy y tam bảo và thọ giới, 5 giới ấy được giữ gìn, sẽ giúp cho con đời đời có được thân người mà học pháp, không đọa 3 ác đạo.

Lời tâm sự số 99

*Tâm chính là Phật, Phật chính là Tâm,
Tâm ở đây là Chân Tâm thanh tịnh của
các con.*

Lời tâm sự số 100

Tâm chính là ma, ma cũng chính là tâm. Tâm ở đây, là tâm phiền não của con.

Lời tâm sự số 101

Ta muốn hỏi con 2 câu hỏi:

1: Khi nước lũ tới chân rồi, con có chạy đi không? hay ở lại?.

2: Cõi giới của các con đang trong giai đoạn hoại diệt, các con có chịu tu hành giải thoát hay không? hay ở lại?.

Lời tâm sự số 102

Các con à, xã hội bây giờ tràn đầy sự hỗn loạn và lệch lạc,... . Con người ta dễ bị những thứ vô nghĩa.... lôi kéo. Lắm người nổi tiếng vì những thứ nhảm nhí, không có tính chất văn minh, giáo dục..., họ tràn đầy mọi nơi. Thế nhưng, người có tài đức thực sự, đem đến giá trị cốt lõi thực sự cho xã hội của các con, thì còn được mấy ai???. Con đã từng ý thức được điều này chưa?, con sẽ làm gì với chính con?, và xã hội của con?.

Vietnam+

Lời tâm sự số 103

Cuộc sống chỉ vì mình, thì là một người bình thường. Nhưng nếu có thể sống vì người khác, tiền của có thể cho đi, lời nói có thể nhường nhịn, lỗi lầm có thể dung thứ,..., thì con đã trở nên phi thường.

Lời tâm sự số 104

Càng ngày, đôi vai thế hệ con cháu của các con sẽ càng mệt nhọc, áp lực cuộc sống ngày càng tăng, gánh nặng về kinh tế, về tâm lý... mỗi lúc một trầm trọng, kẻ có quyền, kẻ sống ảo mộng, tham lam..., luôn tìm cách đẩy giá trị vật chất lên cao, **xem nhẹ giá trị tinh thần**. Đó là vì sự tham cầu và hưởng thụ quá đáng ở thế hệ hiện tại mà ra, các con đang hại chính con cháu của các con đấy.

Lời tâm sự số 105

Con cảm thấy trên đời có đúng sai, chánh tà, khổ vui, nóng lạnh, ngon dở,..., phân ra đủ thứ phức tạp, chấp thủ và bị chi phối,... . Nhưng tâm của ta thanh tịnh tuyệt đối, hoàn toàn không có các khái niệm đó, ta ngày đêm mong cho con giác ngộ được điều này.

Lời tâm sự số 106

Dù giàu sang hay nghèo khổ, quyền chức hay dân thường,..., thì các con **trú** trong thân xác này, **đều là tạm thời, chỉ là các vai diễn trong lục đạo**. Mọi hỷ lạc ái ố..., người giác ngộ, há lại giữ trong lòng sao?

Lời tâm sự số 107

Không còn ai thương con à?. Dù thế gian, không còn ai thương con, thì hãy nhớ, vẫn còn ta thương con.

Lời tâm sự số 108

Các con đừng sợ ngày thế giới của các con sẽ tuyệt diệt. Sự thật là **nó luôn tuyệt diệt trong từng sắc na rồi**, mọi vật chất, cả thân xác con, từng tế bào... đều sinh diệt trong từng sắc na rồi, các con thay vì cảm thấy sợ hãi, thì nên biết chấp nhận nó. Khi con biết chấp nhận sự thật về sinh diệt, thì con sẽ vượt qua nó, không còn sợ nó.

Lời tâm sự số 109

Các con tu hành trăm ngàn kiếp mới thấy được ta, lại chẳng hay biết rằng, ta đã thấy các con từ vô thủy.

Lời tâm sự số 110

Sinh tử vốn không có, vậy tại sao các con lại sợ sinh tử.

Lời tâm sự số 111

Tâm từ bi, sẽ giúp cho con an tâm, cả khi thức lẫn khi ngủ.

Lời tâm sự số 112

Dùng muôn ức tư tưởng cao siêu cầu ta, dù đi muôn vạn dặm đường tìm ta,..., **thì chẳng thể được.** Bởi ta không còn ở nơi tâm tưởng của con, ta cũng không ở một vị trí nhất định,... . Muốn tìm thấy ta, **con chỉ cần ngồi xuống và tĩnh lặng là đủ,** không cần sử dụng đến thân hay tâm làm gì cho mệt.

Lời tâm sự số 113

Vào ngày lễ đản sinh của ta, các con tổ chức linh đình, hao tốn tài vật... của đàn na tính thí..., nhưng trong tâm của các con, có thực sự nhận ra ta hay không?. Nếu không nhận ra ta, thì buổi lễ không mang ý nghĩa gì hết, còn nếu nhận ra ta rồi, thì lúc nào ta cũng được đản sinh trong con cả. Con có hiểu được ý ta chăng?.

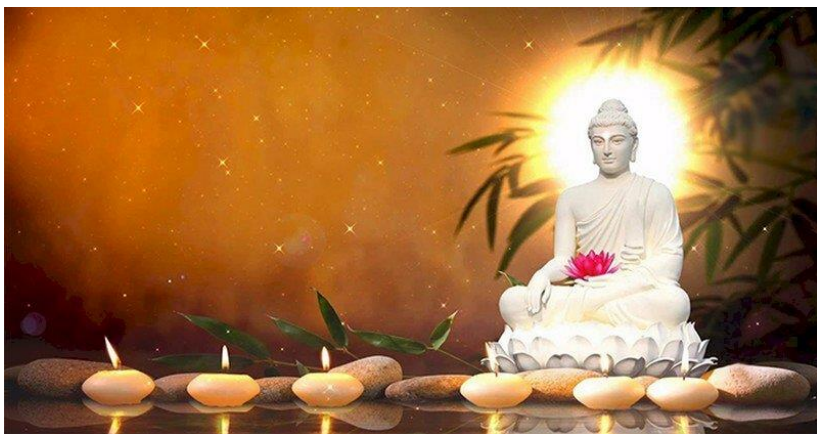
Lời tâm sự số 114

Nguyện về cõi nước của ta, các con cũng được sinh ra, thế nhưng, sự sinh này không giống với sinh diệt trong lục đạo của các con. Sinh ở cõi của ta, là sự trở về, là trở về với chân tâm, tự tánh, bản thể, bản nguyên... của vũ trụ vạn vật.

Lời tâm sự số 115

Các con mệt nhọc trong cuộc sống, ta cũng mệt nhọc trong đạo pháp lắm chứ. Con mất một ngày làm việc, có thể no bụng được cả một tuần. Còn ta giáo hóa được một người, có thể phải theo họ cả một kiếp, thậm chí nhiều kiếp,... . Nhưng, sự khác biệt giữa ta và con, là con thì cảm thấy phiền não xen lẫn khổ đau rất nhiều, còn ta thì mỗi lúc lại cảm thấy bình an và tĩnh lặng.

Lời tâm sự số 116

Con chưa nhận ta ta trong con, thì con sẽ thấy, có một Đức Phật sinh ra ở nước Ấn Độ xưa. Nhưng khi con nhận ra ta trong con rồi, tức là con đã giác ngộ, con sẽ thấy, nơi nơi đều có vô lượng Phật vốn dĩ đang hiển hiện, chẳng sanh cũng chẳng diệt bao giờ.

Lời tâm sự số 117

Phật ở **bên ngoài** sinh ra mới là sinh?
Hay Phật ở **trong con** sinh ra mới là sinh?

Lời tâm sự số 118

Không có giọt nước mắt nào, đáng bằng sự nước mắt của sự lừa dối, lừa dối người khác, và lừa dối chính mình. Ta mong con đừng tạo ra chúng.

Lời tâm sự số 119

Lời gì cũng đừng nói nữa, trừ lời nói của sự yêu thương, được không con?

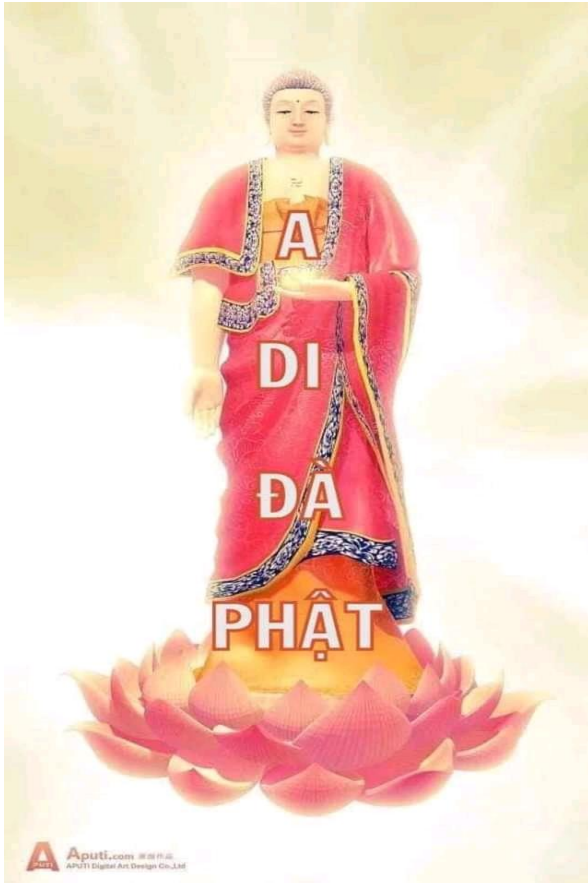
Lời tâm sự số 120

Ngàn vạn lời nói hoa mỹ, chẳng bằng
một lời nói chân thật.

Lời tâm sự số 121

Trong 100 câu nói của con, thì được mấy câu là lời nhẹ nhàng với người khác?.

Lời tâm sự số 122

Các con cứ tranh luận với nhau, Phật phải thế này, Phật phải thế kia,... . Thực ra, chính ta lại chẳng thấy ta là gì cả.

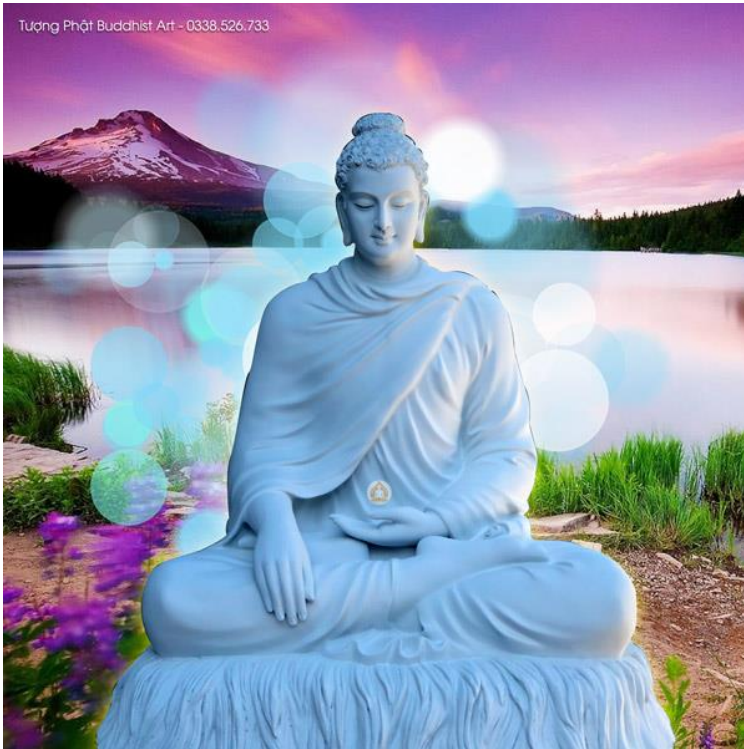
Lời tâm sự số 123

Thế giới của các con, cho đến vũ trụ vạn hữu..., vốn chẳng có cái gì gọi là vật chất, chúng chỉ là trường năng lượng biến hiện ra. Người càng giác ngộ, thì càng nhận ra điều đó, thật sự giác ngộ, thì "tâm họ lìa được vật, tướng..." nơi thế gian này. Nhà nho, nhà lão... gọi là "lìa vật dục", hay "vô vật, vô vi...".

Lời tâm sự số 124

Các con có vô số con đường để đi, nhưng đường nào cũng đi trong lục đạo luân hồi. Ta không có con đường nào để đi cả, bởi vì chỗ nào ta cũng an trú trong niết bàn tịch lặng.

Lời tâm sự số 125

Các con khởi tâm động niệm, cho nên, muôn pháp sinh diệt từ các con sanh khởi. Ta không khởi tâm, cũng chẳng động niệm, thì pháp nào sinh ra?, pháp nào diệt đi?

Lời tâm sự số 126

Nam thì tranh tài, gái thì tranh sắc.
Nam vì người khác giỏi hơn mà trở nên
phẫn uất, nữ vì người khác xinh hơn mà
trở nên đố kỵ. Con à, học đạo thánh hiền,
thì không nên như vậy nữa, **tấm lòng
phải rộng mở, quảng đại, dung chứa cả
thiên địa trong lòng**, thì con mới có thể
sống an nhiên, tự tại.

Lời tâm sự số 127

Trí tuệ vô sư. Con là thầy phong thủy, con là thầy tử vi, con là thầy tướng số, con là thầy trời người, con là thầy đạo pháp,... . Con có thể làm bất cứ một vị thầy nào, cũng đều có được trí tuệ của họ, chẳng cần phải nghe lời xàm xí của họ,..., chỉ cần con có "tâm từ bi".

Lời tâm sự số 128

Tâm từ bi là nguồn gốc của mọi loại trí tuệ. Tâm từ bi của con càng lớn, trí tuệ của con càng lớn. Muôn pháp chân chánh của thế gian, hay xuất thế gian, đều ở tâm từ bi mà lưu xuất.

Lời tâm sự số 129

Các con ra ngoài xã hội, hãy chỉ lấy những đồng tiền sạch sẽ, đồng tiền chân chánh nhé, nếu không, **đến cuối đời**, các con chẳng thể nào bình thản được, **dính mắc vào nghiệp không tốt**, các con phải đầu thai lại mà trầm luân, ta rất thương.

Lời tâm sự số 130

Cao sang, sạch sẽ cỡ nào, thì một ngày cũng phải thay quần áo một lần, vào nhà xí một khắc,..., nào có khác ai đâu?. Người có tấm lòng từ bi thực sự, sẽ chẳng dám coi khinh một ai cả.

Lời tâm sự số 131

Thân nghiệp, khẩu nghiệp, **thực ra vẫn là ý nghiệp**, không có cái ý đó, thì làm sao con xuất khẩu hay hành động gì được?. **Ý làm chủ tạo tác, ý dẫn đầu các pháp**. Cho nên, khi đối cảnh, đối người tiếp vật, con hãy thực sự cẩn trọng nha con.

Lời tâm sự số 132

*Con à, lúc nào ta cũng sợ con buồn.
Nhưng hình như, con không sợ làm ta
buồn.*

Lời tâm sự số 133

Người Quân Tử luôn tự hỏi bản thân, kiếp này, ta làm được việc gì lớn, có lợi ích cho đại chúng xã hội?.

Lời tâm sự số 134

Kẻ tiểu nhân, cũng luôn đặt ra cho mình câu hỏi, kiếp này, ta gom góp được bao nhiêu thứ của thiên hạ?

Lời tâm sự số 135

Thế nào là hòa thuận? $1 + 1 = 3$.
Được rồi, là anh đúng, anh luôn đúng,...,
ta không có ý kiến gì cả, đúng sai, phải
trái, có không,..., ta đều không quan tâm,
với ta đều không có ý nghĩa gì cả.

Lời tâm sự số 136

Có một loại đức của sự hòa thuận, đó là đức "nhường lí lẽ". Nếu con đắc được loại đức này, con sẽ không còn mâu thuẫn trong lời nói với ai cả.

Lời tâm sự số 137

Con muốn trở thành ta à? Ta chỉ cho con phương pháp có một chữ thôi nhé, "buông".

Lời tâm sự số 138

Các con đừng tranh mình là tài giỏi hơn người, kiến thức thâm sâu hơn người nữa..., ta rất đau lòng. Đạo của ta là "đạo từ bi".

Lời tâm sự số 139

Con lang thang khắp 4 phương 8 hướng tìm đạo, lại chẳng ngờ, **đạo** ngay dưới chân con.

Lời tâm sự số 140

Ai đi học, thì cũng học từ lớp một mà, việc học phật cũng như thế, các phật tử họ mới tiếp xúc, tại sao con lại dùng kiến thức của mình mà chê bai người khác vậy? Lòng nhân từ của con, ở đâu rồi?

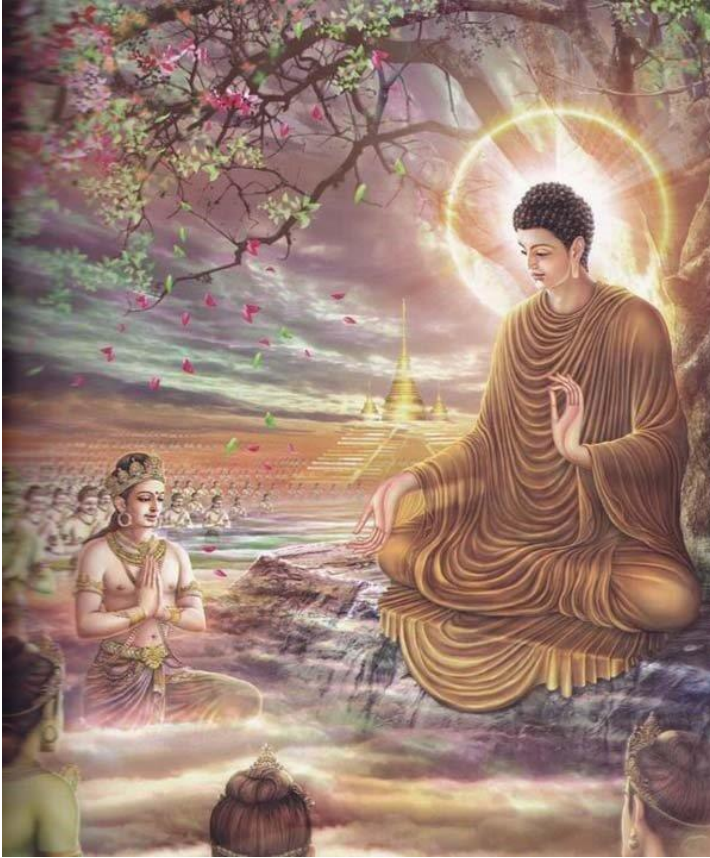
Lời tâm sự số 141

Kiến thức của con có rộng như trời biển, rớt cuộc, cũng chẳng để làm gì cả. Con chỉ có ý nghĩa trên đời, khi con có thể chuyển hóa kiến thức đó, thành tình yêu thương và hành động trong tình yêu thương đó, trong từng ý nghĩ, lời nói, ánh mắt, nụ cười..., cho đến việc làm của con.

Lời tâm sự số 142

Xưa nay, ta chưa bao giờ muốn nói điều gì với các con, mà nằm ngoài sự từ bi, thương yêu của ta cả.

Lời tâm sự số 143

Dừng, dừng, dừng, dừng lại..., nếu con còn ý niệm muốn tiếp nối thứ gì đó, thì con đang nằm trong luân hồi.

Lời tâm sự số 144

Ta nói nhẹ nhàng, không thể làm trái tim con lay động, thì ta lại càng nói nhẹ nhàng hơn nữa..., bởi, ngoài sự từ bi ra, ta không có lời nào khác cả.

Lời tâm sự số 145

Ta không có khái niệm về thời gian, về khổ đau,..., cho nên, ta **"không sợ luân hồi cùng con"**. Tuy nhiên, ngàn vạn lần ta không muốn **"con chịu luân hồi cùng ta"**.

Lời tâm sự số 146

Hòa thuận, chỉ là sự chân thành của con, có thể chạm đến trái tim của người đối diện hay không?. Nếu không có sự chân thành, con sẽ không có sự hòa thuận với ai được cả, hoặc sự chân thành của con, là "không đủ lớn". Sự chân thành của ta, đủ lớn để hòa thuận với thiên địa vạn vật, khắp hư không thập pháp giới.

Lời tâm sự số 147

Như cây sinh lửa, lửa cháy đốt cây. Sự sân giận... của con, sẽ thiêu đốt chính con.

Lời tâm sự số 148

Người nam, người nữ thương con, **đó là giả**, họ thương con vì họ thương chính họ. Chỉ có ta là thương con thật lòng, từ vô thủy kiếp đến giờ, và cho đến vị lai, ta cũng chưa hề rời xa con.

Lời tâm sự số 149

Tình cảm thế gian, dù là mối quan hệ nào, hết thấy đều là **"hư tình, giả ý"**. Chỉ khi người thương con là một bậc thánh, họ mới chân thật là **"thật tình, thật ý"** **"một cách tuyệt đối"**. Người phàm phu, dù là ruột thịt, thì ít nhiều cũng có sự đòi hỏi ở trong đó.

Lời tâm sự số 150

Chỉ 1% sự thật, là nằm trong sự mong cầu và nhìn nhận của con, thật sự quá khó để chấp nhận được, đúng không con?. Thay vì con cảm thấy nản lòng với xã hội, với lòng người,..., thì con hãy giảm sự mong cầu và sự tin tưởng của mình với cõi ta bà này xuống thấp nhất, con sẽ liền được bình an.

Lời tâm sự số 151

Nếu tấm lòng của con **rộng như biển**, thì một vài viên đá ném vào mình, há lại không thể dung chứa, chịu đựng được hay sao?. Con nóng giận, đó là bởi vì tấm lòng của con "**chưa rộng như biển**", cái bình chứa nước còn nhỏ quá, ném vào nó vỡ ra. **Ta có tấm lòng yêu thương chúng sinh vô hạn**, vì thế, ta không thể nóng giận với con được, cho dù con đối với ta, tệ như thế nào đi nữa.

Lời tâm sự số 152

Còn à, thế gian này đã đủ khắc nghiệt lắm rồi, cho nên, lời của con nói ra với người khác, phải thật dịu dàng, để cuộc sống này được cân bằng và tươi mát lại nha con. Đừng nói lời đay nghiến, cay độc, trì triết nhau..., **ta thực sự rất đau lòng**. Mọi việc trên đời đều có lối đi, con hãy bình tâm với mình, với người, từ từ rồi sẽ giải quyết được hết, đừng lo lắng hay sợ hãi điều gì, bởi ta luôn bên con.

Lời tâm sự số 153

Này con, một ngọn lửa chỉ "thắp sáng được một chút bóng tối xung quanh nó, chứ không thắp sáng được tất cả bóng tối trong vũ trụ". Cũng như vậy, ta dù là Phật đi nữa, "cũng chỉ độ được vô số chúng sinh, chứ không thể độ được tất cả chúng sinh trong thập pháp giới". Bởi thế, trong mọi chuyện, con đừng quá cầu toàn, phải biết tùy kì tự nhiên, thì trong lòng con mới nhẹ nhàng và tự tại.

Lời tâm sự số 154

Trong xã hội, có người kiến tạo văn hóa, và người sử dụng văn hóa. Còn trong đạo pháp, có người kiến tạo trí tuệ, và người sử dụng trí tuệ. **Người có năng lực kiến tạo được chân lí, trí tuệ... ấy, chính là người giác ngộ đấy các con.**

Lời tâm sự số 155

Khi một trái tim bị tổn thương quá rồi, thì nó không còn đủ sức mạnh để yêu thương được ai nữa. Nhưng con à, ta yêu thương con, không phải bằng trái tim nào cả, ta yêu thương con, **bằng sự từ bi và trí huệ vô biên nơi Phật Thích Ca**, nếu con cũng dùng Phật Thích Ca của con để yêu thương như ta, thì trái tim của con sẽ lành lại, và mạnh mẽ vô cùng.

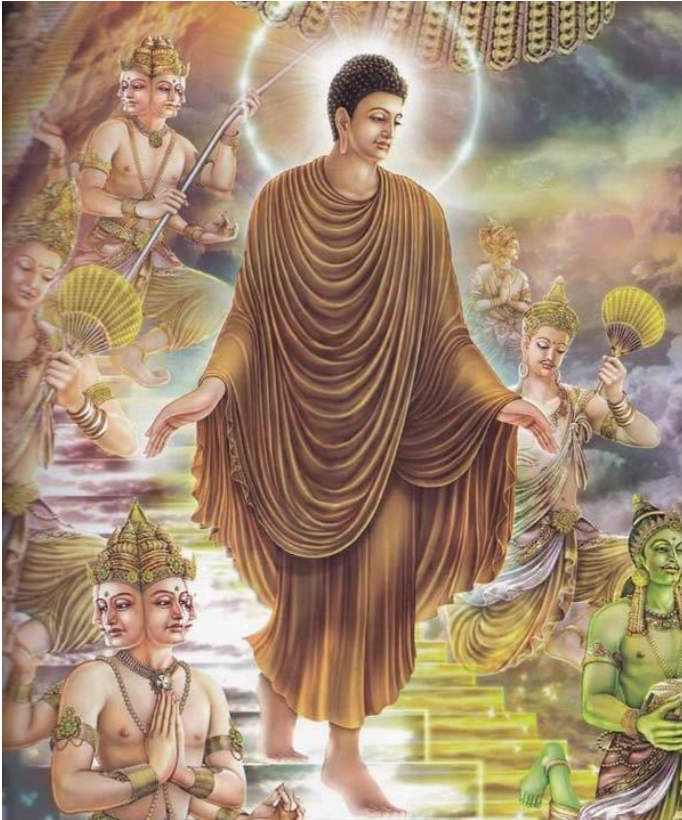
Lời tâm sự số 156

Sức mạnh của sự từ bi là vô biên vô tận. Con nói pháp bằng trí tuệ của con, người có thể "hiểu được" lời con, thì mới có thể nghe được, và làm theo. Còn nếu con có thể nói pháp bằng sự từ bi, thì mọi chúng sinh đều có thể "cảm được" và làm theo, con có biết vì sao không? Là vì tri thức của con, dù có cao thâm như trời biển đi nữa, thì chúng sinh cũng có thể chẳng cần đến mà vẫn sống bình thường được. Còn sự từ bi, thì họ luôn khao khát được đón nhận, được an ủi, được khóa lấp khoảng trống trong tâm,...

. Tri thức, có thể động chạm đến sự tự tôn của người khác, nhưng sự từ bi, "sẽ làm dung động đến đáy lòng của tất cả".

Lời tâm sự số 157

Con à, ta đã bỏ cái tôi của ta xuống từ lâu lắm rồi. Và ta đang chờ con bỏ cái tôi của con xuống nữa, **khi đó, ta và con sẽ đoàn tụ.**

Lời tâm sự số 158

Ai cũng có sự từ bi và trí tuệ bằng với ta, có điều, nó đã được "**kích hoạt**" trong con hay chưa?. Muốn có trí tuệ, con hãy **tập tĩnh lặng và tỉnh thức**. Muốn có từ bi, con hãy **tập trải lòng yêu thương chúng sinh vô hạn**.

Lời tâm sự số 159

Các con hãy thôi phán xét hay chỉ trích nhau lại, khi các con làm vậy, là đang lạc mất chánh niệm, không phải người đang tu, hãy quay lại với chính mình, và thôi nhìn nhận ra người khác nha con. Đối với người phải từ bi, nhẹ nhàng, cẩn trọng,..., đối với chính mình phải nghiêm khắc và tỉnh thức. Một chút ít trí tuệ của các con, so với Phật, thì chẳng đáng nói gì, lại cứ tranh hơn, tranh phải, ta rất đau lòng.

Lời tâm sự số 160

Ta dùng Phật Nhãn quán sát vũ trụ, đến ta cũng không thấy được ranh giới của vũ trụ ở đâu, cũng không thấy được con người đầu tiên xuất hiện từ khi nào,... . Vì vậy, con cũng không cần phải thắc mắc những vấn đề quá lớn lao để làm gì, cho dù hiểu, thì nó cũng chỉ là pháp sanh diệt bên ngoài tâm con. Con hãy nhớ kỹ, chỉ cần con sống tỉnh thức, có chánh niệm, kiếp này qua kiếp khác..., rồi con sẽ gặp được ta, trở thành ta.

Lời tâm sự số 161

Con "đường dính mắc" vào sự giàu sang hay nghèo khó, vào khỏe mạnh hay đau ốm, vào sự tiện nghi hay thiếu thốn, vào thể xác hay tư duy,... . Tất cả đó, không phải là con, con là "sự tỉnh thức".

Lời tâm sự số 162

Con làm việc này... "với điều kiện" là...
. Con thương người này "với điều kiện"
là... . Còn ta, ta làm, ta thương... với
chúng sinh, là "vô điều kiện".

Lời tâm sự số 163

Nếu người nam có thể dùng cái tài của mình, âm thầm mà phụng sự xã hội, không chấp tài, không đố kỵ tài của người khác, lại giúp đỡ nhau cùng xây dựng xã hội... . Nếu người nữ chẳng nghĩ tưởng đến nhan sắc của mình, mà biết sống nhu hòa, không ích kỷ, đố kỵ, hơn thua... nhau, để giúp cân bằng đời sống nội tâm của gia đình và xã hội... lại, thì ta rất tán thán các con.

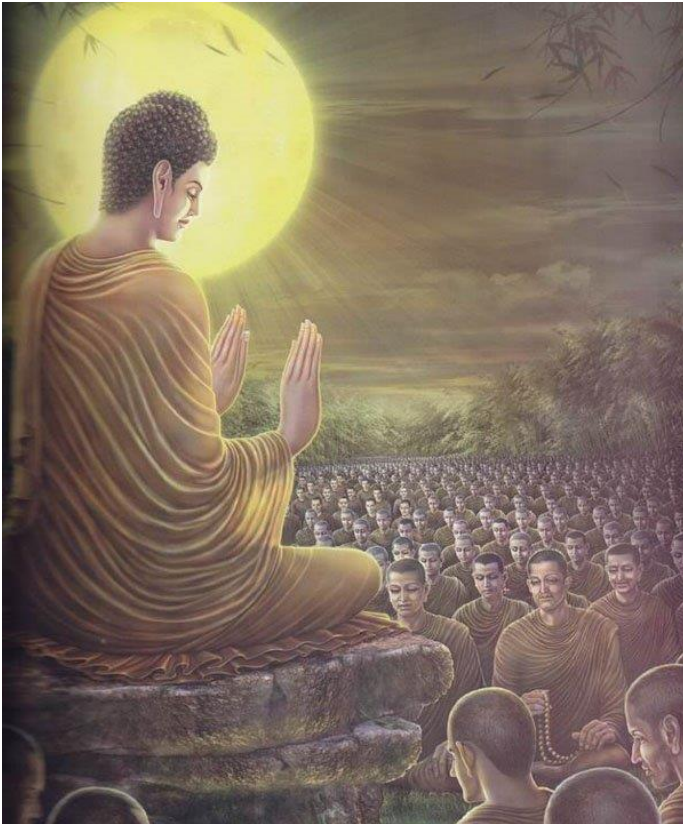
Lời tâm sự số 164

Ta không cần biết, lời của con nói ra trí tuệ siêu việt đến đâu, ta chỉ quan tâm, trong lời nói của con, có chất chứa sự từ bi đối với người khác, với chúng sinh vạn vật hay không mà thôi.

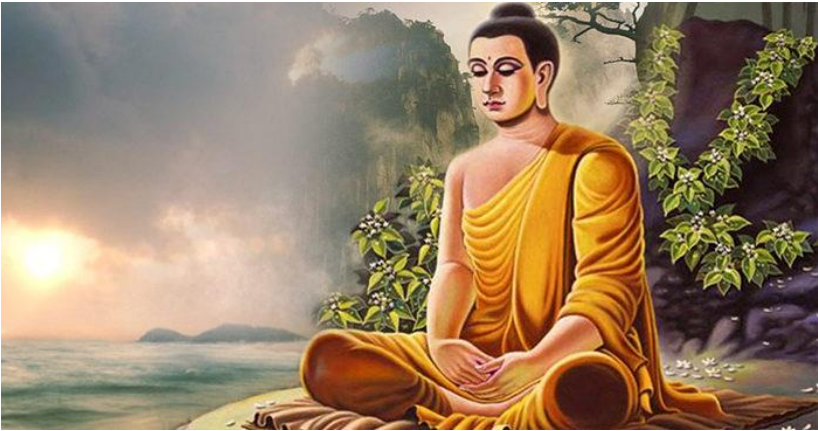
Lời tâm sự số 165

Nói giống Phật, có gì khó. Từ bi như Phật, mới là khó. Từ bi là gốc, con hãy khắc ghi.

Lời tâm sự số 166

Ở cõi nước của ta, không phải ai cũng có trí tuệ như ta. Thế nhưng, ai cũng có tâm từ bi và tâm thanh tịnh như ta. Trí tuệ, chỉ là sự hiểu biết về pháp và vô vi pháp, thực chất ở trong cõi nước của ta, chúng vô dụng và không tồn tại. Vì các con chấp pháp, chấp tướng, thiếu sự từ bi mà biến cõi tịnh độ thành ta bà mất rồi.

Lời tâm sự số 167

Ai cũng có trí tuệ, thế gian này vẫn chưa chắc có thái bình. Thế nhưng, ai cũng có tâm từ bi, thì thế gian này liền thành cõi nước cực lạc. Con hiểu ý ta không?.

Lời tâm sự số 168

Ta, thà làm kẻ ngu đần mà tràn đầy sự từ bi, còn hơn, có trí tuệ siêu quần, mà lại có ý nói xấu, chê bai... người khác... . Thương, chỉ là thương, không chứa một niệm ác. Ta đã chỉ cho con về tâm từ bi.

Lời tâm sự số 169

Trí có hai loại. Một, là **"trí huệ"**, nó lưu xuất từ tâm từ bi, cũng là từ **chân tâm, tự tánh** (trí tuệ phật, trí tuệ vô sư...), nó mang sự yêu thương vô bờ bến, **thanh tịnh và giải thoát**,... . Hai, là **"trí tuệ"**, là sự nhìn nhận nhị biên (đối lập) vào pháp hữu vi hoặc pháp vô vi trong thập pháp giới, trong vũ trụ vạn vật (nó dính mắc vào tướng)..., nó mang tính chất sanh diệt và vô thường,... . Ta đã chỉ cho con về trí huệ.

Lời tâm sự số 170

Nước mắt đau khổ của con có vị mặn, khi con gặp nghịch cảnh, hoặc chuyện chẳng như ý,... . Ta cũng có nước mắt, nước mắt của ta không có vị nào cả, nó ở tâm từ bi chảy ra, vì ta vẫn thấy con đang luân hồi và khổ đau,... .

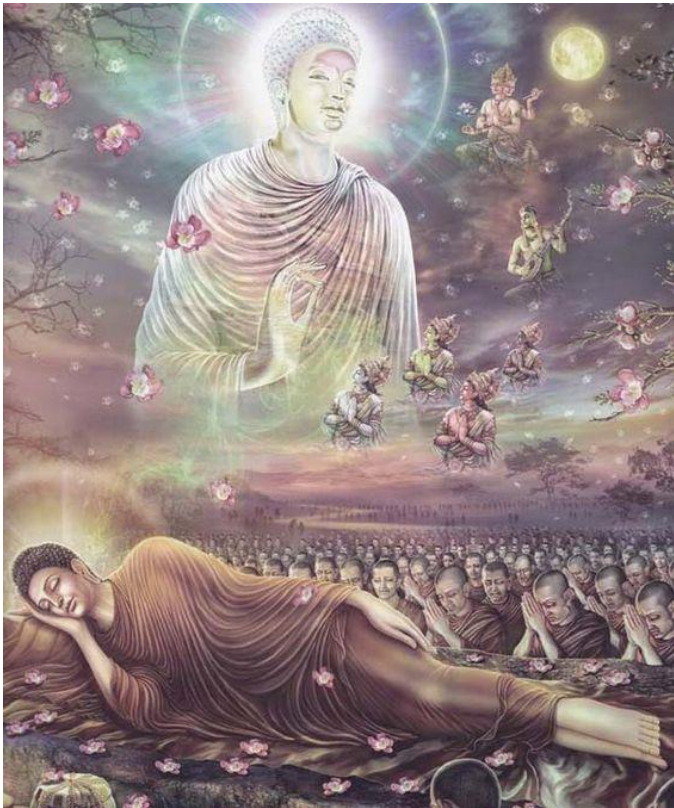
Lời tâm sự số 171

Chỉ cần con **khiêm hạ** lại, con sẽ học được rất nhiều điều từ cuộc sống.

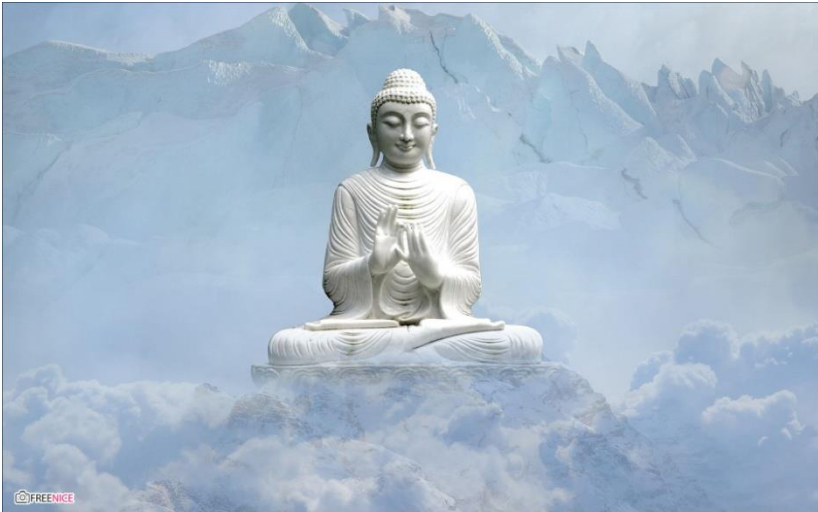
Lời tâm sự số 172

Ta muốn nói rất nhiều điều để an ủi con. Nhưng nếu con **thực sự hiểu ta rồi**, ta sẽ không cần nói thêm một lời nào nữa, ta và con, đã hòa vào nhau rồi.

Lời tâm sự số 173

Nếu con hành thiện bằng **trí óc**, dù cả đời tích lũy, một niệm sân khởi lên, thì cũng tan thành mây khói. Nếu con hành thiện bằng **tâm từ bi**, dù chỉ một niệm thiện khởi lên, **ba đời Chư Phật tri ân công đức**.

Lời tâm sự số 174

Những người nói với các con bằng tâm **khiên hạ**, cho dù lí họ chưa thông, nhưng đạo họ đã tròn. Những người nói với các con bằng sự **ngạo mạn**, cho dù lí họ có thông, nhưng đạo họ lại khiếm khuyết.

Lời tâm sự số 175

Khi con định nói điều gì, cho dù là tri kiến giải thoát đi nữa, mà không kèm theo lòng từ bi của con, thì tốt nhất, đừng nói nữa.

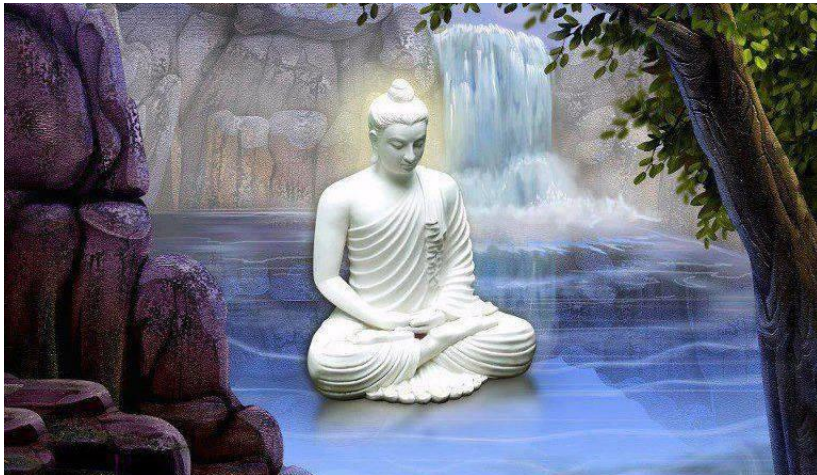
Lời tâm sự số 176

Con chưa thành Phật, vì thế, con còn bản ngã vi tế, chính con cũng không thể nhận ra được đâu, cho đến khi, con gặp một ngọn núi cao hơn. Lúc nào cũng phải thật khiêm hạ, đó là tâm của ta.

Lời tâm sự số 177

Tình thương thế gian của con chẳng rời rào, vẫn còn nhiều người ghét bỏ, chê chách..., thì con chẳng thể nào về cõi nước của ta được đâu. Con muốn làm Phật, thì trước hết hãy làm người Quân Tử, Hiền Nhân... trước đã nhé. Ta thương con.

Lời tâm sự số 178

Nếu con đứng trước một người, mà con có thể tự nhận ra **giới hạn và khuyết điểm của con**, thì đó là quý nhân của cuộc đời con đấy, trong tâm con phải thầm biết ơn họ nha con.

Lời tâm sự số 179

Ai cũng đang về đích cả, họ đều đang dần về ngôi nhà của Như Lai, chỉ là đường đi của mỗi người là mỗi khác mà thôi, con đừng nghĩ chỉ có một mình con là người thấy đường, con làm rồi, hãy tôn trọng tất cả người mà con gặp, đó mới là đại tâm thông suốt của ta, trong mắt ta, toàn bộ à Chư Phật cả, chứ không có dù chỉ một kẻ phàm nào hết.

Lời tâm sự số 180

Bởi con nhìn vào **hình tướng** của chúng sinh vạn vật, cho nên, con mới thấy toàn là người phàm phu, chưa ai giác ngộ,... . Còn ta, ta luôn nhìn vào **Phật Tính, Pháp Tính** của chúng sinh vạn vật, cho nên, cái mà ta thấy, toàn là Chư Phật cả. Ta đã chỉ cho con về tri kiến Phật.

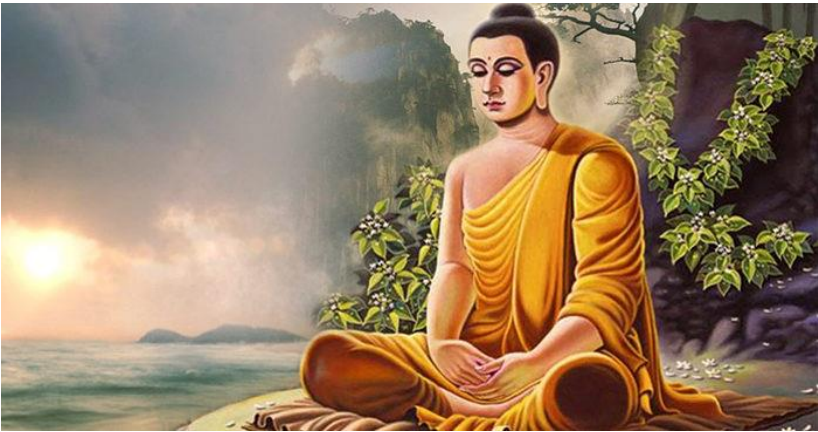
Lời tâm sự số 181

Ai sinh ra đời, cũng đều mong cầu được tất cả mọi người thương yêu mình mà. Nếu vậy, con cũng phải thương yêu được hết mọi người nhé, điều ngược lại mới đến với con được, đó là nhân quả mà ta muốn con hiểu được.

Lời tâm sự số 182

Tất cả mọi loại hạt giống nơi trần gian này, đều không thể sánh bằng **hạt giống của sự từ bi**. Ta chính là hạt giống từ bi ấy, và nó đã có sẵn trong tâm của con rồi, chỉ chờ sự cho phép, tưới tắm và chăm sóc của con để được nảy mầm lên thôi.

Lời tâm sự số 183

Phật quá khứ, đương nhiên là được tôn kính rồi. Phật hiện tại, Phật tương lai là ai? Chính là các con, là tất cả chúng sinh ngoài kia, cho nên, cũng không thể coi khinh ai được. Nếu con thực sự hiểu được điều này, há con lại không khiêm hạ được ư?

Lời tâm sự số 184:

Con hãy học lấy sự im lặng, nó sẽ giúp con giải quyết rất nhiều rắc rối và phiền muộn. Đối với chuyện thế gian, lời nào nên nói nên nghe thì nói thì nghe, lời nào không nên nói, không nên nghe, thì đừng nói, cũng đừng nghe.

Lời tâm sự số 185:

Lời xì xào, bàn tán của thế gian, **con không nhất thiết phải bận tâm**, nghiệp ai nấy mang, nợ ai nấy trả. Con đừng để bản thân **bị dính mắc** vào lời nói hay tư tưởng của bất kì ai cả. Hãy **tự biết làm chủ tâm ý** của chính mình.

Lời tâm sự số 186:

Làm người tốt ở cõi nước của các con, thật sự là quá quá khó. Nhưng nếu con có thể vượt qua mọi sóng gió mà vẫn giữ được sự thanh khiết của thân tâm, thì con hãy lại đây, và ngồi bên cạnh ta nào.

Lời tâm sự số 187:

Con ơi, nếu con cảm thấy mình đang bế tắc trên con đường đời, thì con hãy nhớ rằng, cuộc đời của các con, **vốn không có con đường nào cả**. Chỉ có một con đường duy nhất, **đó là con đường mà ta và con, có thể gặp được nhau**. Ta đã chờ con ở đó từ lâu lắm rồi.

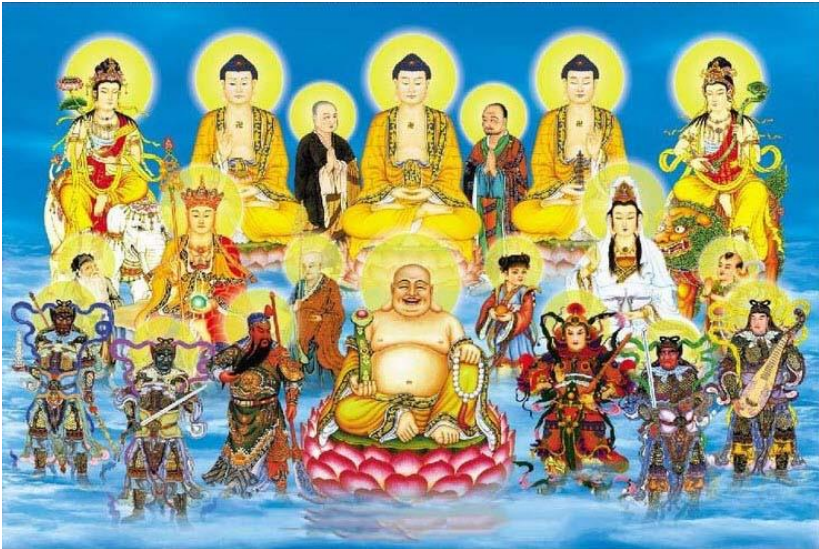
Lời tâm sự số 188:

Tấm lòng chân thành của ta, không thể làm cho con cảm động à?. Ta nghèo lắm, ta không thể cho các con tiền bạc vật chất thế gian..., ta chỉ có thể cho con "sự thức tỉnh, và niềm an lạc" mà thôi.

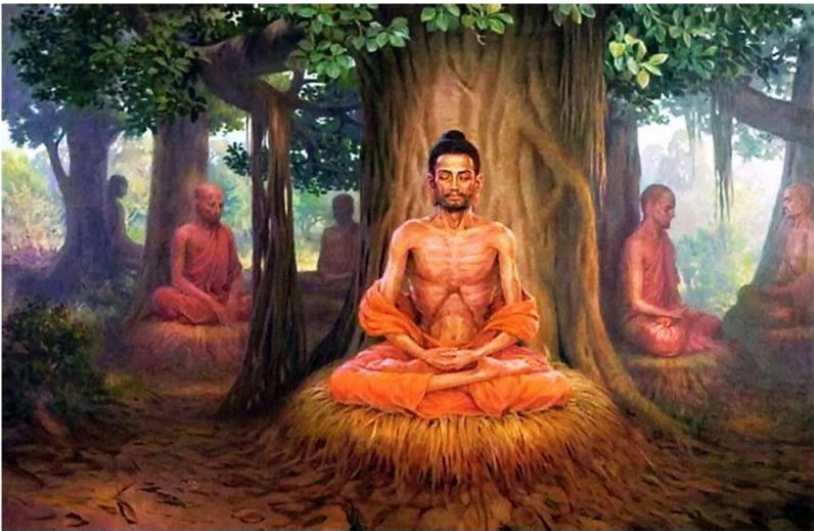
Lời tâm sự số 189:

Ba mẹ đẻ của các con, cũng thương con vô cùng, họ có thể ngóng chờ con cả một kiếp người của họ. Còn ta, con biết không, ta đã ngóng chờ con "từ vô lượng kiếp" của con rồi. Nước mắt của ba mẹ thương con, nhiều như sông suối, còn nước mắt của ta thương con, nhiều như biển cả.

Lời tâm sự số 190:

Này con, biết lỗi không sửa thì là người bình thường, Biết lỗi sửa lỗi thì là bậc Quân Tử. Dung thứ được mọi lỗi lầm của người bình thường, đó là Quân Tử. Dung thứ được mọi lỗi lầm của Quân Tử, hẳn đó là bậc Trí Thánh rồi vậy.

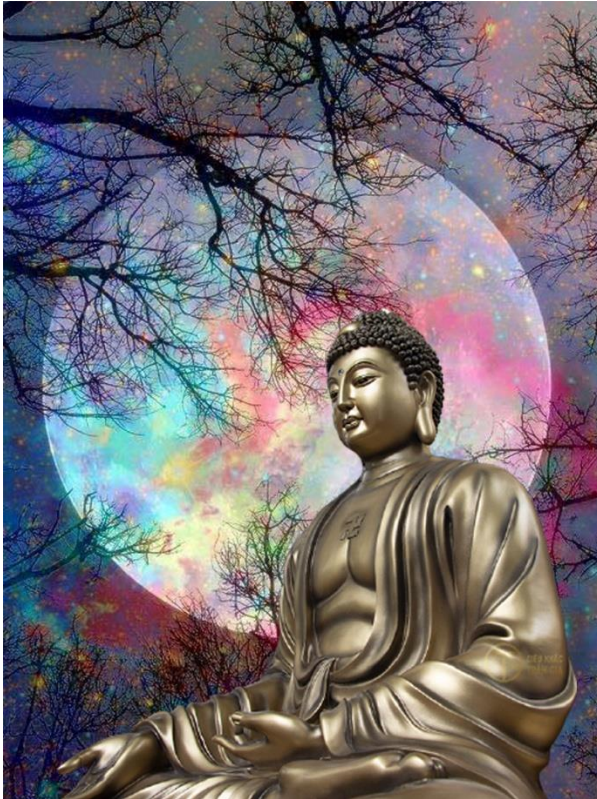
Lời tâm sự số 191:

Dù là Cao Tăng, Thạc Đức..., thì họ vẫn còn lỗi lầm trong tâm. Nếu họ chẳng còn lỗi lầm, thì họ đã trở thành ta rồi. Cõi nước của các con, là thánh phàm đồng cư, hãy yêu thương, che chở, dung thứ cho nhau mà sống, mà tu, nhé các con.

Lời tâm sự số 192:

Dừng con, dừng ác khẩu, dừng đố kỵ,
dừng ganh tị, dừng tạo ác, dừng sân si,
dừng tranh đấu,..., dừng luân hồi lại,
dừng lại được rồi con.

Lời tâm sự số 193

Thôi con, thôi chỉ chích, thôi càm ràm, thôi chê bai, thôi phán xét, thôi tranh hờn, thôi cau có,..., thôi khởi tâm động niệm, thôi đờc ròi con.

Lời tâm sự số 194

Con à, con chỉ lo cho chính con, thì ta không có cách nào lo cho con được điều gì cả. Nhưng nếu, con có thể bỏ qua tư lợi của con, mà lo cho đạo tâm của chúng sinh thay ta. Thì con hãy yên tâm, ba đời Chư Phật, cùng Chư Thiện Thần, Hộ Pháp..., sẽ lo tất cả mọi thứ còn lại cho con. Con có tin ta không?.

Lời tâm sự số 195

Con đi đi, con hãy đi bất cứ nơi đâu mà con muốn, và tìm cầu bất cứ thứ gì mà con cần. Khi nào con không còn chỗ để đi, và cũng chẳng muốn tìm cầu thứ gì nữa, thì quay lại đây, ta chỉ cho con về sự tự tại, giải thoát.

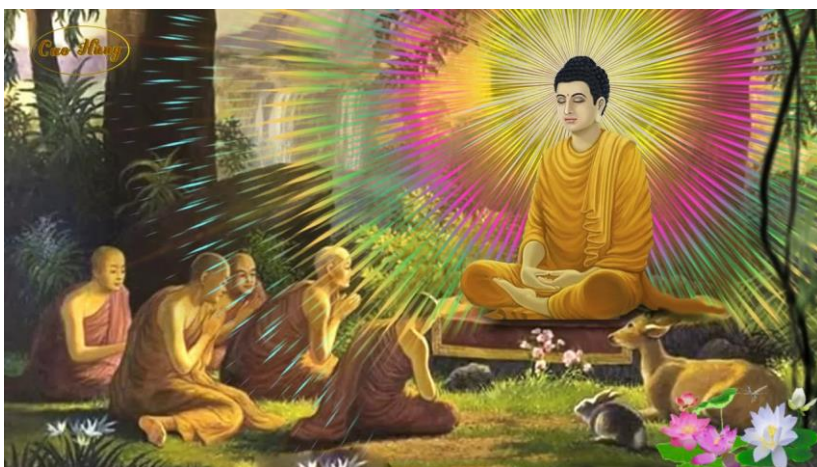
Lời tâm sự số 196

Nếu người khác mắng chửi con, con hãy hỏi họ, họ mắng chửi cái thân của con? Hay cái tâm của con?. Thân là do tứ đại, đất, nước, gió, lửa tạo thành, vậy họ mắng chửi thành phần nào?. Tâm do phiền não vọng tưởng đảo điên hư ảo tạo ra, vậy họ chửi mắng thứ hư ảo đó để làm gì?.

Lời tâm sự số 197

Mây trôi, nước chảy, sóng vỗ,... . Những điều ấy, dù con có muốn nó xảy ra hay không, thì nó vẫn tồn tại. Luật nhân quả, sự vô thường... trong thế giới của các con cũng như vậy, và cả sự tồn tại của ta nữa, nó không hề phụ thuộc vào ý niệm của con, chỉ là con đủ trí tuệ, đủ sự giác ngộ, để nhận ra hay không mà thôi.

Lời tâm sự số 198

Cả một cuộc đời, lăn lộn với xã hội náo loạn,..., rồi cuối đời, các con còn lại điều gì?, chỉ là vài bài học kinh nghiệm nho nhỏ tự rút ra cho mình thôi đúng không?

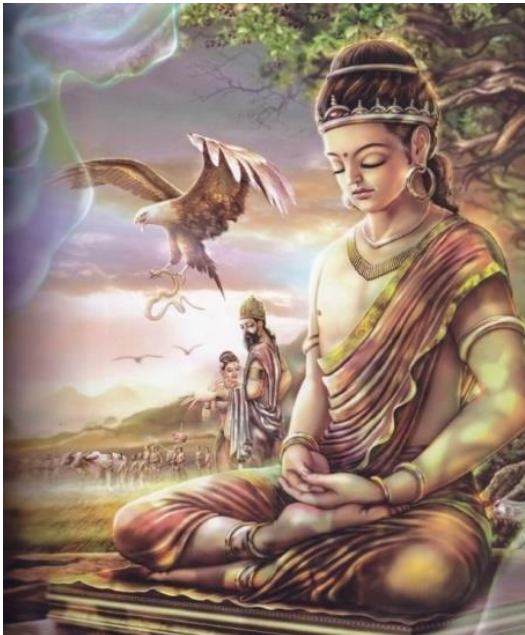
Ta có vô lượng bài học, dành cho thế gian, và xuất thế gian, chỉ cần "con dám" bỏ đi tư tâm hạn hẹp của con, thì con liền kế thừa được trí tuệ của ta, một sự đánh đổi đúng đắn và xứng đáng, có phải sẽ tốt hơn không?

Lời tâm sự số 199

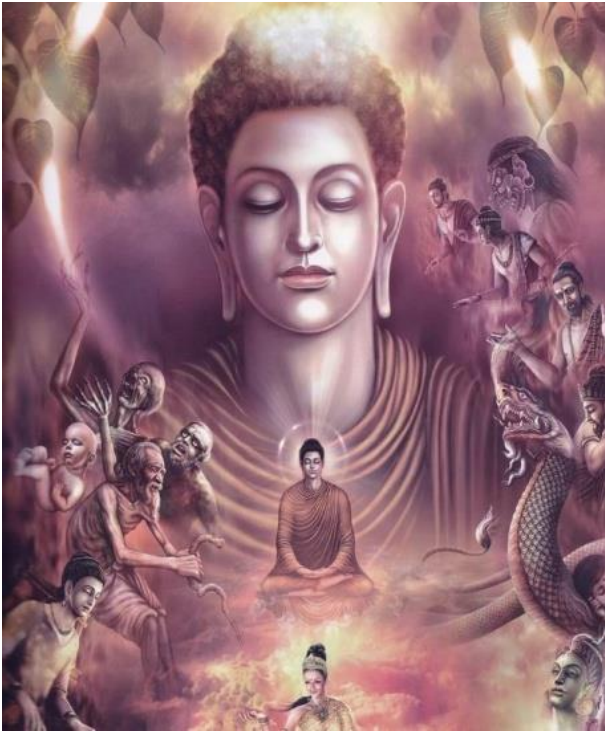
Cái dở nhất đời người, là không chịu thừa nhận điều xấu ở mình, và tội lỗi mình đã gây ra, cố chấp và không chịu lắng nghe điều tốt hơn để sửa đổi.

*Tuy là nhân vô thập toàn, thế nhưng, nhất định trong tâm của con **phải hướng** tới cái thập toàn thập mỹ nha con.*

Lời tâm sự số 200

Này con, trong 24 tiếng một ngày, 8 tiếng con để ngủ, 8 tiếng con đi làm, 3,4 tiếng con đi lại và ăn uống, sinh hoạt,..., vậy có giây phút nào con dành cho ta, nghĩ về ta không?

Lời tâm sự số 201

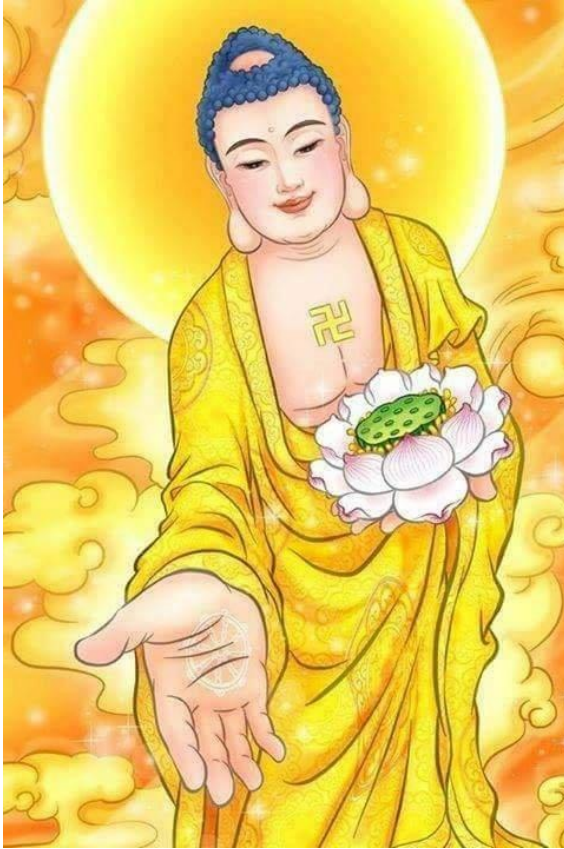
Người hiền thiện trong thế gian của các con **rất là ít ỏi**, vài ngàn người sống tham sân si mạn nghi... theo thói đời, mới tìm ra được một người hiền thiện ấy.

Lại nữa, trong cả ngàn người hiền thiện ấy, mới tìm ra được một người có trí tuệ của sự giác ngộ, giải thoát. Nếu con gặp được một người như thế, thì đó đúng là **chuyện hi hữu** trong thế gian của con rồi, nhất định con phải **cầu lấy sự học hỏi ở nơi họ** nha con, họ là **chiếc cầu nối giữa con và ta**.

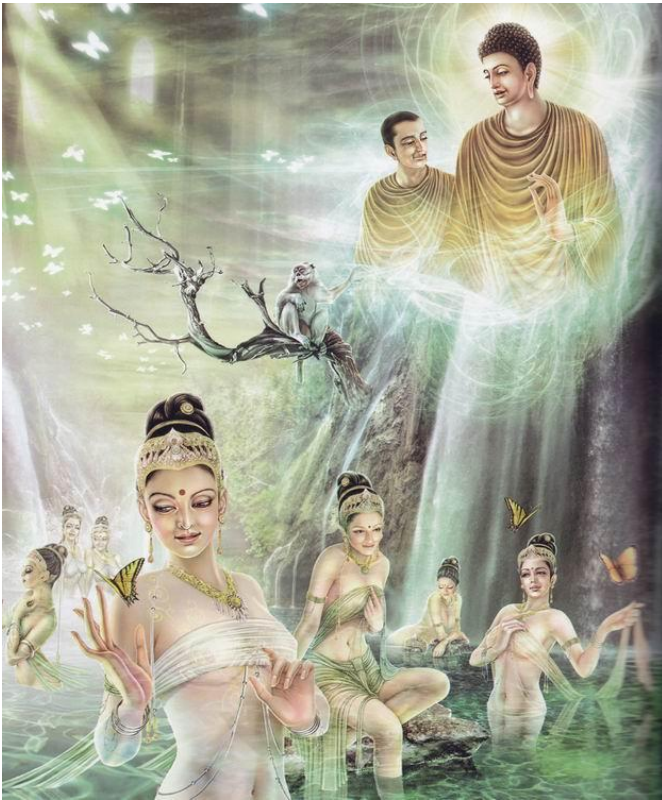
Lời tâm sự số 202

Tâm con vọng, thì con nói gì cũng là vọng. Tâm con chân, thì con nói gì cũng là chân.

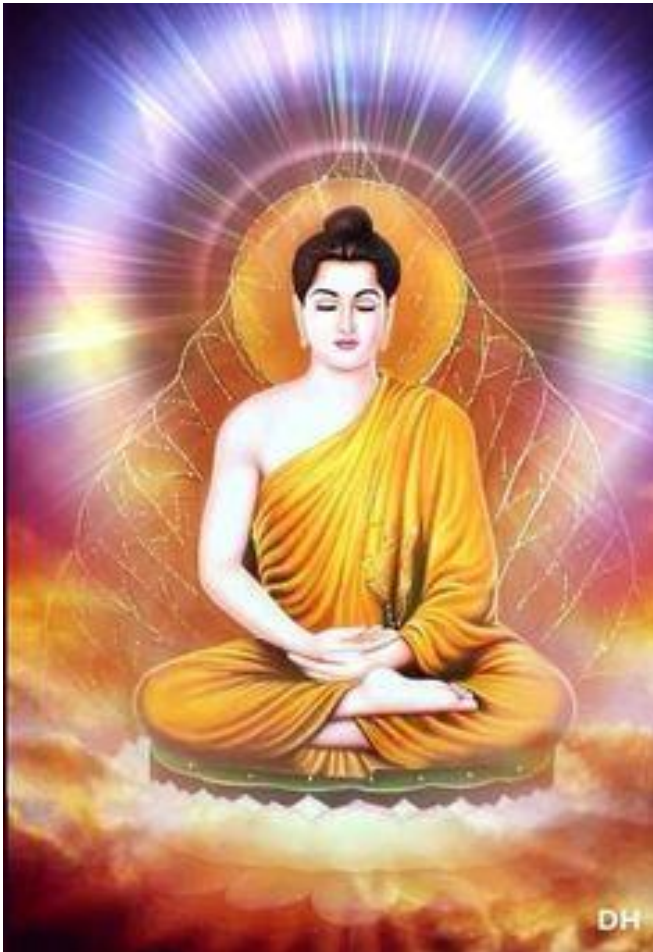
Lời tâm sự số 203

Nếu con cho rằng, con đã hiểu biết hết mọi thứ. Thì đương nhiên, con sẽ không còn cơ hội để hiểu biết thứ "nằm ngoài sự hiểu biết của con".

Lời tâm sự số 204

Sáng hiểu đạo, chiều chết cũng cam lòng. Thế, con đã sẵn sàng để chết chưa?

DH

Lời tâm sự số 205

Sinh Tử đại sự. Nếu con không hề còn sợ việc sinh tử nữa, thì đó là dấu hiện của sự giác ngộ, con đã đặt được một bước chân lên con đường giải thoát. Xét cho cùng, kẻ tu hành cũng chỉ để hiểu về sinh tử, an vui với sinh tử, kiểm soát được sinh tử, cho đến là thoát được sinh tử mà thôi.

Lời tâm sự số 206

Hàng triệu phú, một mình cũng chẳng sợ đối đầu với 10 vạn kẻ địch. Bậc thánh trí, một mình cũng chẳng sợ đối đầu với 10 vạn ma quân.

Một vài việc nhỏ bé, một vài người phiền não với con thôi, mà đã làm con chạy mất dép, kinh hồn bạt vía rồi, bản lĩnh của con ở đâu, trí tuệ của con ở đâu?

Lời tâm sự số 207

Tất cả nghịch cảnh, phiền não thế gian..., chỉ là phép thử cho định lực của con. Khi định lực của con mạnh mẽ đến vô lượng, cho tới đại định của ta, thì mọi nghịch cảnh và phiền não của thế gian, cũng chẳng thể làm tâm của con lay động được. Sở dĩ, tâm con lay động, còn khởi tâm sân, giận... lên, chỉ đơn giản là định lực của con chưa đủ.

Lời tâm sự số 208

Ta vốn đã không muốn chỉ cho các con phải tu tập theo bất kì một pháp môn nào hết. Dù đó là pháp tối thượng nào đi chăng nữa, thì nó cũng chỉ là thứ sinh diệt, chỉ là phương tiện, tại sao phải nương vào thứ sinh diệt?. Cái ta muốn chỉ duy nhất cho các con, là "chỉ thẳng tới sự tỉnh thức của Phật tánh trong con", "ngay đó mà sống", thì trong từng sắc na, ta và con đã cùng bầu bạn. Ta đã chỉ cho con về Phật Quả, không còn Quả nào nữa cả.

Lời tâm sự số 209

Các con ôm giữ tiền bạc... nhiều làm gì vậy?, nó thực sự là của các con à?. Trong lúc chúng sinh đói khát, họ chỉ cần một bát cơm, cũng như lửa đang cháy, chỉ cần một gáo nước đúng lúc, **các con hãy biết tạo phước cho mình.**

Lời tâm sự số 210

Kẻ có phước báu, trí tuệ... tốt, nếu bỏ đi được sự ngạo mạn, thì chắc chắn sẽ trở thành người hiền lương. Nhưng nếu đố kỵ kẻ tài khác, ngạo mạn, và khinh thường mọi người,..., thì nhất định sớm muộn cũng hóa thành ác quỷ.

Ta luôn mong con trở thành đại thiện tri thức, chứ không bao giờ mong con trở thành ác quỷ cả.

Lời tâm sự số 211

Các con đừng **phân biệt** đạo này đạo kia nữa, các con còn **tâm phân biệt**, vì thế, mà chưa thể thông tường muôn pháp. **Phật, Chúa, Khổng Tử, Lão Tử, Mohammed,...**, và cả **Con nữa**, đều là **hóa thân của Như Lai ta**.

Lời tâm sự số 212

Con, cũng chính là một phiên bản của Như Lai ta. Chỉ có điều, đó là một phiên bản còn đang trải nghiệm sự sinh tử luân hồi. Con còn một phiên bản gốc, đó là ta, là sự thức tỉnh, giác ngộ, tự tại, và giải thoát.

Lời tâm sự số 213

Trí tuệ là vô biên vô tận, nói đến vô lượng kiếp cũng không hết. Thế nhưng, sự từ bi thì chỉ có một. Chỉ vì các con dùng trí tuệ sai biệt của mình, cho nên mới hình thành muôn ức cõi nước khác nhau. Nếu các con, ai ai cũng có thể vứt bỏ đi kiến chấp, mà chỉ dùng sự từ bi để đối đãi, thì ba đời Chư Phật liền hiện khắp các cõi.

Lời tâm sự số 214

Con, là một cục đất, một cục vàng, một viên kim cương, hay một viên ngọc bích quý hiếm?... . Nếu con có một giá trị nhất định, thì con có bị vùi sâu, cũng sẽ có rất nhiều người muốn đào con lên để sử dụng, dù con có chôn vào rừng sâu núi thẳm, người ta cũng mò vào tìm con bằng được để thỉnh giáo. Chỉ sợ là, con không có giá trị gì trong đại chúng xã hội, thì con có đứng giữa đám đông, cũng sẽ không ai để ý con cả. Thế nhưng, "nếu con còn ngày mai", thì con còn cơ hội để nâng cao được giá trị của con.

Lời tâm sự số 215

Con biết giá trị của một người nằm ở đâu không?. Ở quyền chức, tiền bạc, danh vọng.... chẳng?, **Không**, đó là giá trị của người phàm thế gian. Giá trị của bậc thánh trí, **nằm ở trí tuệ và đạo đức của họ**, hai thứ đó càng lớn bao nhiêu, thì giá trị của họ càng lớn bấy nhiêu.

Lời tâm sự số 216

*Phật nào có tiền? Phật nào có danh?
Phật nào có quyền?, Phật nào trí tuệ và
đạo đức lại không viên mãn hả con?.
Người có trí thì phải cầu thực, chứ đừng
cầu hư.*

Lời tâm sự số 217

Trí tuệ của con chỉ từ tâm thanh tịnh mà phát sinh. Tâm của con hỗn loạn, là do tham dục mà ra, tâm hỗn loạn thì không thể có loạn trí tuệ nào phát sinh ra cả, dù là trí thế gian, huống hồ là trí xuất thế gian.

Lời tâm sự số 218

Con à, mây tầng nào, thì gặp mây tầng đó, đồng trí đồng nguyện thì tự hòa vào nhau. Tâm phàm thì gặp kẻ phàm, tâm thánh thì gặp bậc thánh, tâm phật thì gặp phật ngay ấy mà.

Lời tâm sự số 219

Con à, tâm tình chẳng thể thẳng ngay, hiên ngang mà sống trên đời được, khép nép khúm đúm kẻ khác, chui rúc bóng tối như một con chuột, trên thẹn với trời, dưới thẹn với người, ở giữa thẹn với lòng mình, thì quả thực quá kém cỏi, uổng kiếp sống làm người của con.

Lời tâm sự số 220

Ta thường nói với con về cái chết, về sự già nua,..., nhưng không phải để hù dọa con, khiến cho con sợ hãi. Mà ta muốn con tập làm quen với sự thật ấy, dám đối diện với nó, và vượt qua nó. Để khi nó diễn ra với con, con đã đủ mạnh mẽ để không còn sợ hãi nữa.

Lời tâm sự số 221

Con đang nghĩ gì? bất kể ý nghĩ đó là gì, thì đó đều là nhân của lục đạo luân hồi. Con, hãy tỉnh thức.

Lời tâm sự số 222

Có những thứ, con không thể dùng tư tưởng để hiểu được, đó là ta. Con chỉ có thể dùng sự tỉnh giác, chánh niệm, để biết ta. Tư tưởng của con có siêu việt đến đâu, cũng chỉ có thể duyên đến A lại da thức, tức tàng thức của con, chứ không thể duyên đến tự tánh vô sanh. Nếu con có thể bỏ đi tư tưởng của chính mình, thì con sẽ gặp được ta.

Lời tâm sự số 223

Khi tâm bi từ của con hiển hiện, thì mọi lời nói của con đều chất chứa tình thương. Khi phiền não của con hiển hiện, thì mọi lời nói của con, đều mang đến sát thương cho người khác.

Lời tâm sự số 224

Con muốn thật nhiều người hiểu con à? Nhưng hiểu cái gì của con chứ? Tư tâm của con à?. Ta không cần ai hiểu ta cả, bởi vì ta không có tư tâm, ta không có phiền não, ta không có gì để hiểu cả.

Lời tâm sự số 225

Trên đầu 3 thước có thần linh, phàm làm việc gì, các con cũng phải soi chiếu từ lương tâm, như vậy, sẽ không có chuyện phải hổ thẹn với lòng mình.

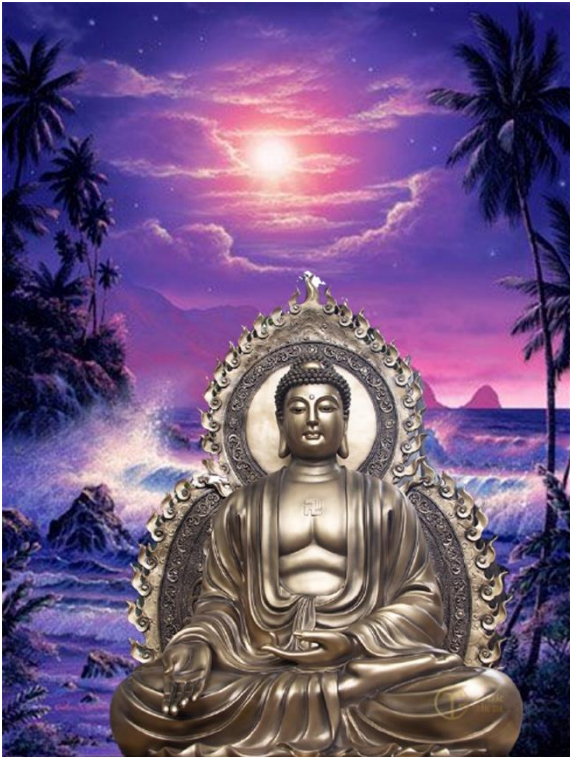
Lời tâm sự số 226

*Minh tâm, kiến tánh, vô tướng, vô
phiền,..., không có khó, ta chỉ, con liền có
thể nhận được. Có điều, con có thể sống
ở chỗ đó thường xuyên được không, thì
đó tùy vào bản lĩnh của con.*

Lời tâm sự số 227

Ban ngày, con thấy có ánh sáng. Ban đêm, con thấy có bóng tối. Dù ban ngày, hay ban đêm, thì "cái thấy đó" cũng không hề mất đi, đó là "tánh thấy" của con, nó thanh tịnh và không nhiễm ô.

Lời tâm sự số 228

Có âm thanh, con nghe thấy có âm thanh. Không có âm thanh, con nghe thấy không có âm thanh (sự tĩnh lặng). Cho dù là có âm thanh, hay không có âm thanh, thì **"cái nghe đó"** cũng không mất đi, đó là **"tánh nghe"** của con, nó thanh tịnh và không nhiễm ô.

Lời tâm sự số 229

Có vạn vật, con biết có vạn vật, không có vạn vật, con cũng biết là không có vạn vật. Dù có vạn vật hay không, thì "cái biết đó" cũng không hề mất đi. Đó là "tánh biết" của con, nó thanh tịnh và không nhiễm ô.

Tượng Phật Buddhist Art - 0338.526.733

Lời tâm sự số 230

Tánh thấy, tự thấy. Tánh nghe, tự nghe. Tánh biết, tự biết. Thanh tịnh và vô dục,... . Đó là tự tánh nơi ta, nào phải thứ vô tri vô giác.

Lời tâm sự số 231

Thấy biết... chỉ là thấy biết,... . Con hãy ngay đó mà sống, đó là chân tu. Đừng khởi nghi, cũng đừng đặt ra một câu hỏi nào nữa, thì cái gốc nghi trong con mới được nhổ từ tận gốc rễ. Trả lại cho con một tự tâm trong ngần, không vẫn đục.

Lời tâm sự số 232

Tự tánh của ta, tự tánh của con, không có gì khác nhau cả, **đều thấy, nghe, và biết,... được trong thanh tịnh, viên giác,...** . Vì vậy, ta và con, cũng như đối với muôn loài vạn vật, tuy là hai, tuy là vô lượng,..., nhưng **lại đồng nhau, câu thông với nhau,...** . Ta gọi đó là **Bản Thể, Bản Nguyên, là Chúa, là Đại Đồng, Thiên Lí, Đại Đạo,...**, và là **Như Lai**.

Lời tâm sự số 233

Như Lai không khởi tạo ra bất kì điều gì, thứ gì... ở trong tam giới của các con cả. Tất cả cảnh giới, sự vật, hiện tượng,... trong tam giới, đều do ý niệm của các con khởi tạo ra và thọ nhận lấy.

Lời tâm sự số 234

Như Lai ở chỗ bất động địa, như như tịch tịnh,..., tức chẳng còn khởi tâm động niệm nữa. Các con đừng dùng tư tưởng, nhận thức, phiền não của các con, mà cho đó là ta. "Ta không còn là khái niệm gì cả", ta cũng không còn tạo tác gì cả. Nếu thấy ta là gì, ta tạo ra gì, con hãy nhớ, "đó không phải là ta".

Lời tâm sự số 235

Con à ! Kẻ si mê thì hay nói về chính mình, tùy tiện khởi tâm động niệm,... . Kẻ có trí thì ưng nói về bên ngoài, con người, xã hội, vũ trụ,..., chẳng chịu soi chiếu nội tâm bên trong,... . Chỉ có bậc thánh, là khi đứng trước người khác, chẳng còn muốn nói gì nữa, họ luôn soi chiếu chính họ, tùy duyên mà nói năng, bố thí pháp lành,... .

Lời tâm sự số 236

Nếu con đủ năng lực, đủ đức năng, trí tuệ, để tùy duyên tự sanh pháp lành, tưới mát thế gian. Hoặc là con chưa đủ năng lực, mà vẫn dùng công sức để chia sẻ lời của bậc thiện tri thức, giúp lòng người thêm phần an định, xã hội thêm phần hài hòa, thì ta rất tán thán các con.

Lời tâm sự số 237

Một trí tuệ tốt, thì sẽ có một năng lực nhiếp thọ chúng sinh tốt. Tuy nhiên, một tấm lòng từ bi tốt, sẽ có năng lực nhiếp thọ chúng sinh **lớn gấp rất nhiều lần**.

Trí tuệ của con, có thể giải quyết được rất nhiều vấn đề, thế nhưng, không phải cái gì trí tuệ cũng làm được, **tâm từ bi của con, sẽ giải quyết tất cả vấn đề còn lại trong cuộc sống của con, được tốt đẹp và viên mãn.**

Lời tâm sự số 238

Người sân, nói lời sân,... . Người mê, nói lời mê,... . Người trí, nói lời trí,... . Người bi, nói lời bi,... . Còn ta, ta nói lời vô ngôn, vô tướng, chẳng dính mắc vào thứ gì cả,... .

Lời tâm sự số 239

Trong từng sắc na, ta đều ngòì mong chờ lúc được cùng con bầu bạn, cũng không cần thiết là phải nói gì đâu, ta chỉ cần con hiểu như thế là được rồi. Lúc con cô đơn nhất, thì hãy biết còn có ta nha.

Lời tâm sự số 240

Tiểu nhân, là tiểu sự,... . Đại nhân, làm đại sự,... . Tiểu thánh, hành tiểu thiện,... . Đại thánh, hành đại thiện,... . Đại nhân, có thể an bang, trị quốc, bình thiên hạ,... . Đại thánh, có thể thu phục nhân tâm, quảng đại giáo hóa, phá mê khai ngộ,... .

Lời tâm sự số 241

Con nói ta thành Phật, thì ta vô tình, được rồi, ta sẽ nói vô lượng "ngôn tình Phật giáo" cho con nghe nhé. Nhưng tình của ta, không phải thứ tình yêu vị kỉ, chất chứa khổ đau, hờn oán,..., tình của ta, là tình thương vô bờ bến ở ta dành cho con, và ta sẽ không bao giờ đòi hỏi điều ngược lại ở con dành cho ta đâu.

Lời tâm sự số 242

Lời đồn, dừng ở kẻ có trí tuệ. Các con muốn có một năng lực biện biệt thị phi nhân ngã, thấu tỏ chánh tà thiện ác,..., thì buộc các con phải có trí tuệ, trí tuệ đó ở đâu ra?, đó là ở việc tự sửa mình mà được tăng lên.

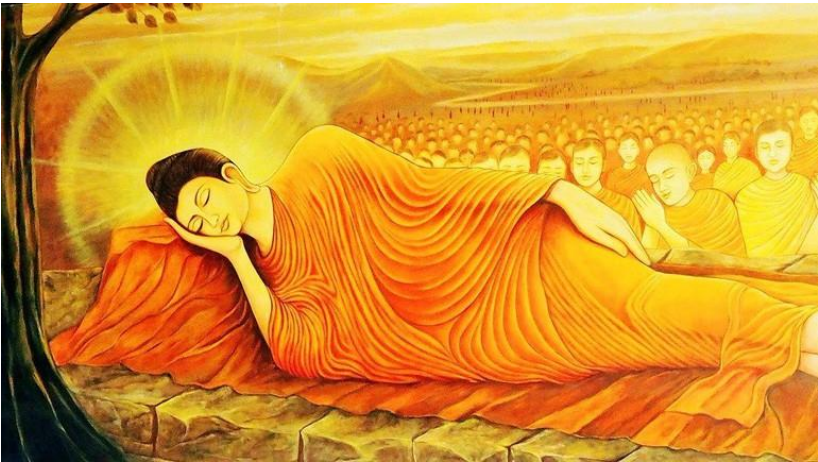
Lời tâm sự số 243

Lời nói không chất chứa tình thương, thì chắc chắn là lời nói vị kỉ. Con muốn hưởng Phật, thành Phật, con không thể rời xa tình thương được.

Lời tâm sự số 244

Con à, người có xứ mệnh, khác người bình thường nhiều lắm. Chỉ cần họ không còn nghĩ cho bản thân nữa, họ liền đã là vĩ nhân rồi.

Lời tâm sự số 245

Mọi phương tiện tu hành, chỉ là để con nhớ đến ta, từ đó mà con tự điều chỉnh lấy mình.

Dù con có tụng tử tử... lần những loại kinh kệ, thần chú,... . Hay dù con có niệm tên ta, réo tên ta... tới vô lượng kiếp, mà con không chịu buông xả thói xấu, niệm tà..., thì những thứ con làm, nào có nghĩa lí gì đâu?.

Lời tâm sự số 246

Trong mỗi mâu thuẫn, con không thể giải quyết được bằng tình thương, thì con phải cần dùng đến rất nhiều tình thương.

Sở dĩ có mâu thuẫn, là vì lúc đó, con đã cư xử thiếu tình thương mà ra, vấn đề chỉ có thể, con có hiểu được chăng?

Lời tâm sự số 247

Các con phải lan tỏa thật nhiều yêu thương của các con vào trong xã hội của các con. Bởi chỉ có yêu thương mới xây dựng mọi thứ trong xã hội trở nên chuẩn mực hơn.

Lời tâm sự số 248

Các con đừng cảm thấy mình không có phước mà tủi thân. Được làm người, chính là một phước đức lớn vô lượng của các con rồi, vì sao?, vì thân người dễ tu chứng thành Phật nhất trong lục đạo luân hồi. Làm sao lại nói rằng bản thân không có phước được, các con phải biết quý lấy chính mình mà tu dưỡng.

Lời tâm sự số 249

Con à, ta lại đến để an ủi con đây, từ bây giờ, ta ở đây với con, cho đến khi con thành Phật, con chưa thành Phật, ta sẽ không rời xa con nửa bước. Vì vậy, con phải thật mạnh mẽ và kiên cường đấy nhé.

Lời tâm sự số 250

Đức là con thuyền chở phúc báu, nếu con thuyền của con quá nhỏ, mà con lại hưởng phúc báu quá nhiều, trèo quá cao..., thì thuyền ắt bị chìm, ắt gặp đại họa,... . Lộc tận thì nhân vong,..., cho nên, mọi thứ trên đời con hãy biết được điểm dừng để được an nhàn mà tu thân, đó mới là sự sáng suốt.

Lời tâm sự số 251

Mọi danh phận, quyền chức... ở trong xã hội, con hãy biết đó là trách nhiệm với đại chúng xã hội mà cống hiến, chứ không phải đứng ở vị trí đó mà vơ vét, bóc lột... người dân.

Danh phận, quyền chức... càng cao, thì càng dễ tạo ra nghiệp nặng. Tầm ảnh hưởng ngàn vạn... người, nếu tạo tội ác, thì ngàn vạn... kiếp mang lông đội sừng... mà đền trả lại cho từng người, từng người... một. Nhân quả chi li, không có kẽ hở, con hãy khắc ghi.

Lời tâm sự số 252

Người có nhân đức, trí tuệ, nếu có được tầm ảnh hưởng lớn trong xã hội, thì cũng rất dễ tạo được phúc lành, công đức... . Một lời chân chánh nói ra, vạn người nghe theo,..., một việc thiện lành làm ra, vạn người làm theo,..., họ là ngọn đèn thắp trong đêm tối. Con nên học hỏi họ, con nên trở thành họ.

Lời tâm sự số 253

Bậc thánh trí nào cũng đều có sự ảnh hưởng tốt đẹp rất sâu rộng, không phải chỉ ở thế giới hữu hình của các con, mà còn ở trong thế giới vô hình vô biên vô tận,... . Một niệm từ bi của họ khởi lên, có thể phủ trùm tam giới, chấn động thiên ma,... .

Chẳng may, con xúc phạm họ, hãm hại họ,..., thì hậu quả rất là trầm trọng,..., nhẹ thì nhà tan cửa nát, phước lộc tiêu tan, sự nghiệp sụp đổ,..., nặng thì mất mạng, đọa ba đường ác,... . Họ là bậc thầy của trời người..., vì vậy, các con phải biết kính trọng, và cẩn thận tâm ý lẫn hành vi của các con, khi đứng trước những con người hiền thiện.

Lời tâm sự số 254

Con à, **bạc hiền trí...** thường tránh chốn xa hoa, lui về nơi thanh vắng, nơi rừng sâu cốc thẳm... mà tu dưỡng, người đời chẳng ngó thấy họ, tuy nhiên, thiên địa quý thần..., và ta, thường chiếu soi, tán thán họ.

Lời tâm sự số 255

Ẩn ẩn hiện hiện, hiện hiện ẩn ẩn,... .
Ẩn và hiện, chỉ là do cái thấy có giới hạn của các con mà phân ra. Chỗ con không thấy thì con cho là ẩn, chỗ con thấy thì con cho là hiện, như con nhìn vào rễ cây và thân cây vậy. Và cũng giống như Tướng và Tánh, Con và Như Lai ta,..., vốn là một thể, mà chẳng có sự phân biệt.

Lời tâm sự số 256

Như Lai không phân ra cái gì gọi là ẩn, cũng không phân ra cái gì gọi là hiện, ẩn và hiện, hay âm và dương,..., chỉ là biểu hiện của sắc tướng vô thường,... . Như Lai thấy rõ sự chuyển biến liên tục của các sắc tướng ấy trong từng sắc na, cùng với sự biến đổi và phát sinh ý niệm trong tâm các con, **đó gọi là "sự luân hồi liên tục"**. Cái mà Như Lai thấy, là "bản tánh" như như tịch tịnh, vốn "không sắc, không tướng...", vậy nên, nó cũng không ẩn không hiện, không đến không đi,..., và không luân hồi.

Lời tâm sự số 257

Âm đức hay dương đức..., cũng như vậy, không phần âm đức nào của các con, mà ta không nhìn ra, và chúng đều có thể bị tiêu tan, khi con khởi niệm sân si... lên, dù chỉ một niệm cũng có thể đốt cháy rụi hết tất cả, thậm chí phần âm còn cháy mạnh hơn phần dương nữa, khi còn ẩn chứa tâm ngạo mạn, tự cao... ở trong đó. Nếu niệm sân si... của con lại lỡ dành cho bậc hiền trí... có đức độ sâu dày..., thì mọi phúc báo của con, sẽ tan thành mây khói.

Lời tâm sự số 258

Ta luôn mong muốn các con **"phải biết tiếc phước"** của chính mình, để còn làm được thân người, để còn có chút vốn liếng mà đi trong sinh tử,..., và để tu đạo giải thoát của ta trong sinh tử ấy được dễ dàng, thuận lợi.

Lời tâm sự số 259

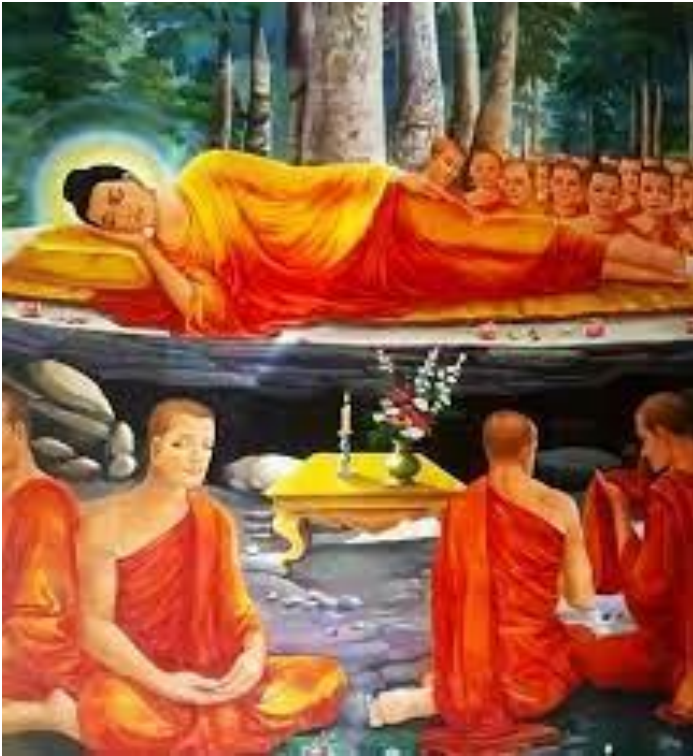
Con muốn có trí tuệ, con phải biết kính trọng người có trí tuệ. Con muốn có từ bi, con phải biết kính trọng người có tâm từ bi. Mọi loại tài năng, phúc báo... trên đời, cũng như vậy mà có được.

Có tâm biết kính trọng, con sẽ dần có được tất cả, con sẽ dần hoàn thiện bản thân một cách viên mãn. Ta, cũng chỉ là người "biết kính trọng tất cả" muôn loài vạn vật... mà được thành tựu.

Lời tâm sự số 260

Khởi nguồn của trí tuệ, và từ bi..., là chân tâm, tự tánh... nơi mỗi người các con. Chỉ cần con thể nhập được chân tâm, tự tánh... ấy, con sẽ có trí tuệ và từ bi vô hạn.

Lời tâm sự số 261

Con à, ta thương cho ai chưa có trí tuệ và tâm từ bi..., ta cũng thương cho ai chưa biết đến ta, nhận ta ta, và có trí hướng trở thành ta.

Lời tâm sự số 262

Thực ra, suy nghĩ và lời nói của con, cho dù có tốt đẹp, cao siêu đến đâu, thì nó cũng không nói lên được, con là người như thế nào. Mà chính những thứ mà con đang làm, mới nói ra bản chất và thực lực của con.

Lời tâm sự số 263

Đức, cũng giống như con thuyền vậy, nếu con cho lên vừa đủ những thứ con cần, thì nó luôn được bình yên, và vẫn chở con đi đến hết cuộc đời, dù chiếc thuyền của con còn nhỏ.

Nhưng nếu vì lòng tham, dù thuyền có lớn, mà con luôn bắt nó phải chở nặng, lại gom đủ thứ chất lên, thì sớm muộn nó cũng bị chìm, đức hạnh của con, cũng vì thế mà tan biến.

Lời tâm sự số 264

Khi mà con cảm thấy bất lực trước những sự việc mà con không thể làm được, thì con cũng đừng chán nản... nhé, **bởi ngay cả ta, ta cũng không thể làm được một số việc.** Như, người vô duyên, thì ta không thể độ được họ..., trí tuệ của ta, ta không thể cho ai được..., nghiệp duyên, nhân quả của chúng sinh, ta không gánh thay cho ai được..., và diệu pháp, chánh pháp của chính ta, ta cũng không thể diễn bày được,... . **Con thấy đó, ta cũng có giới hạn của ta mà, cho nên, con hãy mạnh mẽ lên nhé, tùy duyên mà sống trên đời, cũng tùy duyên mà đối nhân xử thế tiếp vật, an vui với những gì bản thân làm được là hạnh phúc rồi con à.**

Lời tâm sự số 265

Con hỏi, ta muốn truyền lại cho con thứ gì à? Ta có hai câu trả lời dành cho con đấy.

Nói trong tư tưởng của con, thì ta muốn truyền lại cho con **trí tuệ**, để con biết phân biệt rõ thị phi, phải trái, chánh tà,..., để con làm được người hiền thiện, sống tốt ở trên đời.

Nói trong chân tâm của ta, thì ta không có gì để truyền lại cho con cả, ta chỉ mong con, cũng **nhận ra chân tâm** của chính con, từ đó mà các nghiệp được chiếu phá, tiêu trừ dần đi cho đến lúc sạch sẽ, và con dần tỉnh thức để trở thành một vị Phật nữa rồi.

Lời tâm sự số 266

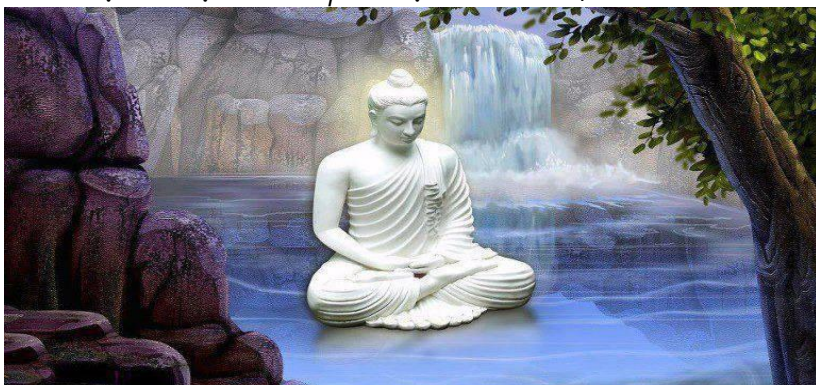
Thế giới của các con, là thế giới của nhị biên, tương đối..., thế nhưng, vẫn ẩn chứa cái tuyệt đối ở phía bên trong của nó đấy, mọi thứ đều có.

Nếu không có tuyệt đối, thì đức tin sẽ không nâng lên tuyệt đối được, không có đức tin tuyệt đối thì sẽ không thể có sự trở về và thành tựu tuyệt đối, viên mãn... của các con sau này, và không có tuyệt đối, thì ngay cả ta cũng không thể hiện hữu được hay sao?.

Lời tâm sự số 267

Than ôi, ta rất e ngại giáo hóa ở cõi ta bà của các con, không phải ta không đủ dũng lực, mà là vì các con quá ngoan cường, khó giáo hóa. Đến đức Thích Ca, bậc thầy có nhân duyên sâu đậm hơn bất kì Đức Phật nào đã từng xuất hiện trong cõi nước của các con, thân xác của Thích Ca trải qua vô lượng kiếp, đã giải khắp đại địa, cũng phải cảm thán như thế. Nếu cõi nước của các con, có phân nửa chúng sinh thực học, thực tu thôi, thì Chư Phật, Chư Thánh Hiền, Bồ Tát,..., đã hiện diện khắp mọi nơi rồi, than ôi... .

Lời tâm sự số 268

Không phải là ta không muốn hiện thân ở cõi nước các con, là vì **tâm bất thiện của đại đa số chúng sinh sẽ phỉ báng ta**. Ta không sợ lời phỉ báng, mà vì lời xúc phạm đó, những chúng sinh ấy sẽ phải chịu quả báo rất nặng nề, vô số kiếp chẳng còn được mang thân người nữa. Con có hiểu được chăng?. Vì thương các con mà ta xuất hiện, nhưng cũng vì thương các con mà ta không thể xuất hiện.

Lời tâm sự số 269

Ta chỉ xuất hiện, khi hội tụ đủ đại sự nhân duyên, khi mà cõi nước của các con, thánh hiền đã ở khắp mọi nơi, và ta cũng chỉ cứu độ được số ít ỏi những vị như thế, người vô duyên, ta cũng chẳng có cách nào độ cho họ được.

Lời tâm sự số 270

Con nên rõ biết trí tuệ và đức hạnh của con ở đâu?, đã kiên cố được những gì?, còn thiếu sót những gì?,..., tiếp tục giữ gìn thứ đã kiên cố, để kiên cố thêm nữa, sửa đổi thứ còn thiếu sót, để hoàn thiện hơn nữa. Đó là con đang đi về phía ta rồi, ta đang chờ con ở đây, ta chưa bao giờ rời xa vị trí này cả.

Lời tâm sự số 271

Con cũng nên rõ **biết tài năng, thực lực của con ở đâu?**, đừng quá ảo tưởng về sức mạnh của bản thân. Biết sống trong tài năng, thực lực của chính con, thì con sẽ an vui cả một đời. Sống ảo tưởng, tham cầu..., ắt luôn bất an, áp lực, gian nan, và lăm thị phi..., **chẳng phải tâm thái của bậc trí thánh sống trên đời đâu.**

Lời tâm sự số 272

Con muốn có một cuộc sống tốt hơn, thì con phải nâng cao tài năng và thực lực của con, nhưng phải dựa trên đức hạnh và trí tuệ của con..., ngàn vạn lần, đừng nâng cao sự ảo tưởng và tham cầu,... . Nếu con làm sai một bước thôi, mọi giá trị mà con có, đều dễ dàng sụp đổ hoàn toàn.

Lời tâm sự số 273

Không ai sống trên đời mà không chịu sự phỉ báng..., ngay cả cái đẹp viên mãn nhất như Phật cũng không ngoại lệ, vì sao vậy? Vì chúng sinh còn u mê và ích kỉ, luôn muốn hơn thua, chẳng chịu thua kém ai cả,... .

Nếu con còn sống trong cõi nước ta bà của các con, thì hãy xem đó là một chuyện bình thường, chuyện đương nhiên,..., "để trong lòng vẫn cảm thấy bình an, khi chịu đựng sự phỉ báng, nhục mạ..." . Chỉ cần con biết nhẫn nhịn, thì nghiệp chướng con đã tiêu trừ, đúng sai tự lòng mình biết rõ, phải trái tự có trời cao thấu tỏ.

Lời tâm sự số 274

Nếu con **thực sự hiểu nhân quả**, thì con sẽ hiểu được mọi thứ nghịch cảnh, nghiệp chướng... đến với con, **đều có lí do cả**, và nó xuất phát từ chính bản thân con từ quá khứ, nếu ngay đây con có thể **phản tỉnh và sửa đổi mình**, thì con đang dần hoàn thiện bản thân một cách tuyệt vời nhất. Ta cũng chỉ là người biết làm điều đó mà được thành tựu.

Lời tâm sự số 275

Nghịch cảnh, nghiệp chướng... không phải thứ đáng sợ, thứ đáng sợ, là con không hiểu rõ ẩn tình bên trong nó, không hiểu rõ chính bản thân mình, và không chịu sửa đổi để trở nên tốt đẹp hơn,..., lại vẫn cư xử với muôn sự theo lối bản năng và phiền não điên đảo,... . Ta cảm thấy rất là thương cho con vì điều đó.

Lời tâm sự số 276

Tĩnh tâm và điềm nhiên... là điều cần thiết để cho con có thời gian nhìn nhận những sự việc xung quanh cuộc sống của con, có thời gian để hiểu tâm tình của chính con, từ đó sẽ có hướng đi tốt hơn cho những sự việc tiếp theo. Không vội vàng, mới chính là tâm thái sống ở đời của bậc thánh trí con à.

Lời tâm sự số 277

Biết rõ tập khí và việc làm xấu... đã tạo, mà lại cố tình phạm thêm một lần nữa, thì đã không phải là bậc Quân Tử, Thánh Hiền... rồi. Bậc thánh, đơn giản chỉ là người biết lỗi sửa lỗi, không tái phạm, con hãy khắc ghi mà rèn luyện nhé.

Lời tâm sự số 278

Khi nào con không còn tâm đổ lỗi cho ai về bất kì một sự việc nào đó, mọi thứ con đều hiểu là **vấn đề chỉ là do ở chính bản thân con**, thì khi đó, con mới là người trưởng thành, và chín chắn thực sự.

Lời tâm sự số 279

Không có ai đối xử tệ bạc, hay hãm hại con điều gì cả, mọi thứ đều có nhân quả, mọi thứ đều là nghiệp duyên dính mắc. Vô tướng, vô phiền... như Chư Phật..., thì đâu có chuyện gì xảy ra?, đâu có chuyện gì là phức tạp và khổ đau?. Vì con còn chấp tướng, chấp tâm..., nên con chưa cảm nhận được sự tự tại và an vui... và giải thoát.

Lời tâm sự số 280

Nhân định thắng thiên, thực ra có những chuyện, nhân không thể thắng thiên, cũng vì, trong cõi vô minh, tự đã có an bài, chỉ cần trong lòng con không cảm thấy hổ thẹn điều gì, thì mọi thứ khúc mắc trên đời cũng sẽ tự có lối đi, và chỉ cần con **biết nhẫn nại và chờ đợi**, thì mọi việc cũng sẽ minh bạch và yên bình.

Lời tâm sự số 281

Ai cũng có một giá trị riêng cả, phàm sinh ra đời không ai là vô dụng, nhưng chỉ có những người **cùng hệ giá trị với con, cùng tần số với con**, mới có thể nhìn ra được giá trị ở con, **vì vậy**, con không cần phải cố gắng thể hiện bản thân mình với ai cả, **ai hiểu tự đã hiểu**, ai không hiểu, thì có giải thích cũng vô dụng mà. Cho dù, không ai hiểu con, **thì có ta hiểu con, có trời đất quỷ thần... hiểu con**, hãy mạnh mẽ lên nhé, và cứ âm thầm làm những điều tốt đẹp mà con có thể đem lại cho thế giới này, đã có ta chứng giám cho con rồi.

Lời tâm sự số 282

Phàm sinh làm người, ai cũng có giá trị và năng lực riêng biệt, nếu con không thể nhìn ra giá trị của người con chung sống, bầu bạn,..., thì rất có thể, những lần gặp sắp tới, là những lần cuối cùng họ còn xuất hiện trong cuộc đời của con. Ai cũng có sự tôn nghiêm riêng, và ai cũng muốn được tôn trọng con à.

Lời tâm sự số 283

Những thứ con cho là giá trị, người khác lại xem là bình thường, thậm chí là không có giá trị gì đối với họ, vì sao?, vì "hệ giá trị" của các con khác nhau, vì tư tưởng, nhận thức của các con sai biệt. Con à, giá trị của bậc thánh trí, chỉ có hai thứ, trí tuệ và đức hạnh.

Lời tâm sự số 284

Tâm chân thành.

Nếu con có thể **thành thật** trong tâm ý, lời nói, và việc làm... đối với hết thầy chúng sinh, vạn vật... xung quanh, **không mảy may tính toán hay lừa dối**, thì chúng sinh, vạn vật... xung quanh, cũng chẳng nỡ lừa dối con điều gì cả,... . Tâm chân thành, là **điều kiện đầu tiên của việc học đạo, tu đạo**, từ đó mà trí tuệ và sự từ bi chân thật nơi con, mới có thể phát triển.

Lời tâm sự số 285

Tâm thanh tịnh.

Để được tâm thanh tịnh, thì con phải có tâm chân thành trước đã. Một tâm hồn chất chứa tội lỗi, tính toán, dối gạt..., thì không thể nào thanh tịnh nổi đâu. Khi năng lực của trí tuệ và từ bi trong con lớn dần, thì tâm thanh tịnh cũng đồng thời mà được lớn theo.

Lời tâm sự số 286

Tâm bình đẳng.

Chỉ cần con bỏ đi sự phân biệt, thì con liền có tâm bình đẳng. Có tới 52 thứ bậc là bỏ tâm phân biệt, để đạt được các mức độ tâm bình đẳng tương ứng của hàng Bồ Tát. Tuyệt đối không còn sự phân biệt nữa, thì cũng là là được tướng, là được tướng thì cũng tức là đồng với Như Lai ta rồi vậy.

Lời tâm sự số 287

Tâm chánh giác.

Là sự thức tỉnh của chân tâm, tự tánh... nơi con, giúp con đi về cái đích chánh đẳng chánh giác, tức sự tỉnh thức hoàn toàn, giác ngộ viên mãn,... . Là con đường để con lìa bỏ đi sự ngu si, mê muội, phiền não, vọng động, chấp trước, phân biệt,... mọi thứ ở trên đời và ở trong tâm thức,... của con, đưa con trở về với ngôi vị chánh giác của Như Lai,... .

Lời tâm sự số 288

Tâm từ bi.

Là sự biểu hiện của đạo tâm, của tình thương yêu bình đẳng nơi con, khi con đối diện với muôn loài, vạn vật,... . Khi con trở thành ta rồi, thì con sẽ có tâm "đại từ đại bi", tức đạo hạnh, đức năng... ở chỗ viên mãn,... .

Tâm từ bi là chất keo gắn kết muôn loài vạn vật... lại với nhau, trong tình thương yêu và đoàn kết,..., cũng là một loại năng lực phá trừ 5 loại ác kiến (thân kiến, biên kiến, tà kiến, giới cấm thủ kiến, kiến thủ kiến), trả lại cho con một bản tâm trong sạch, thiện lương.

Lời tâm sự số 289

*Không nghĩ cũng là một loại nghĩ, không nói cũng là một kiểu nói, không làm cũng là một cách làm,... . Con à, người phàm phu, khi đối nhân xử thế tiếp vật... thì luôn vội vàng nghĩ, nói, và làm... cho ngay, **nhưng, bậc thánh trí**, thì luôn có sự tĩnh tại để giải quyết mọi sự..., bởi **chân tâm, tự tánh mà họ thường sống, tự nó đã sanh muôn pháp lành**, mà đối nhân xử thế tiếp vật... được một cách khéo léo và chu toàn nhất rồi.*

Lời tâm sự số 290

Con à, khắp 10 phương thế giới, ta chưa thấy một vị Thánh nào, một vị Bồ Tát nào, hay một vị Phật nào, lại "không có tâm khiêm hạ" cả.

Tâm khiêm hạ, sẽ là hành trang cho con trong việc học đạo, từ lúc sơ phát tâm, cho đến ngôi vị chánh đẳng chánh giác.

Ta dù là Phật, ta cũng vẫn khiêm hạ, ta không hề xem thường con, ta luôn xem các con ngang bằng với ta vậy.

Lời tâm sự số 291

Chỉ cần con giữ gìn tâm khiêm hạ, thì nhất định việc tu đạo của con, chắc chắn có thành tựu. **Vì sao?** vì khi con khiêm hạ, con mới tiếp nhận được lời hay lẽ phải của bậc thánh trí, và nghe được chánh pháp từ ta.

Còn con không biết khiêm hạ, lại ngạo mạn, tự cho mình hơn người..., thì đương nhiên, con sẽ không muốn tiếp nhận thêm điều tốt đẹp gì được nữa, đạo tâm và trí tuệ của con, dù cao siêu đến đâu, nhất định sẽ thoái chuyển và tiêu biến hoàn toàn.

Lời tâm sự số 292

Nhớ đến ta, chi bằng niệm ta. Niệm ta, chi bằng hiểu ta. Hiểu ta, chi bằng nhận ra ta. Nhận ra ta, chi bằng **trở thành ta**.

Lời tâm sự số 293

Có trí, không bi, khác gì có cây, không có rễ. Có bi, không trí, khác gì có rễ, không có cây.

*Từ bi và trí tuệ đầy đủ, cũng như có một cái cây trọn vẹn. Sớm muộ*n* cây cũng ra trái, sớm muộ*n* con cũng thành ta.*

Lời tâm sự số 294

Các con thần tượng ai, thì các con sẽ rất mực yêu thương người đó đúng không? Vậy thì ta chính là người thần tượng con nhất, vì con có thể không yêu thương ta, nhưng ta luôn yêu thương con, luôn hướng về con, và mong cho con sớm ngày được giác ngộ.

Lời tâm sự số 295

Nhất niệm thành Phật, nhất niệm thành Ma. Thành Phật hay Ma,..., chỉ ở một niệm, là Giác hay Mê?. Con và ta, vốn chỉ cách nhau một lớp màng rất mỏng của niệm thức ấy mà thôi, nào có xa xôi.

Lời tâm sự số 296

Đạo của Như Lai, là đạo của sự tỉnh thức,... . Trong sự tỉnh thức ấy, đã có sẵn sự chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, và từ bi,... . Khi con thường sống được với sự tỉnh thức, thì con đã trở thành ta rồi vậy.

Lời tâm sự số 297

Thân của con, không bao lâu nữa sẽ hòa vào đại địa. Muôn tâm nơi con, cũng không bao lâu nữa, sẽ hòa vào bản thể. Sự hiện diện của con, và vũ trụ vạn vật, chỉ là một cuộc dạo chơi, là một niệm tưởng mà thành. Trò chơi kết thúc, niệm tưởng đoạn dứt, muôn pháp về không.

Lời tâm sự số 298

Mỗi chúng sinh, đều có thể **lìa bỏ cõi đời này một cách đột xuất, không hề báo trước,...** . Vạn vật trong khắp vũ trụ này cũng là như vậy,..., cả trái đất, cả một thiên hà, thậm chí là cả một giải ngân hà, **cho đến toàn bộ vũ trụ,...**, cũng đều có thể tan biến một cách đột xuất, không báo trước..., y như cách mà chúng xuất hiện,... . Ta đang nói với con về sự "**sinh diệt vô thường**".

Lời tâm sự số 299

Tài giỏi đến đâu, chân cũng không lìa mặt đất. Trí tuệ siêu quần thế nào, cũng khó ra khỏi hữu và vô. Người khiêm tốn, thực tài, luôn xem mình như cỏ rác.

Lời tâm sự số 300

*Thực thực hư hư, hư hư thực thực, có có không không, không không có có,... .
Chừng nào các con thấy được cái thực, cái có trong cái hư, cái không. Và cũng thấy được cái hư, cái không trong cái thực, cái có. Tỏ sáng, không ngăn ngại hay vướng mắc, thì các con đã tìm thấy ta.*

囑累人天品第十三

...Hết...

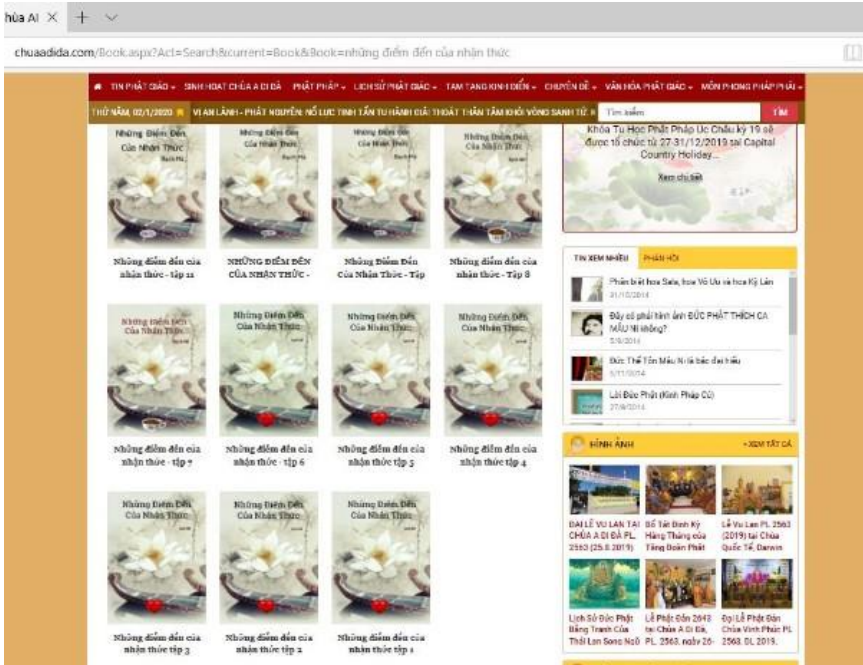
Lời nhắn nhủ của tác giả!

Quý đọc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà đọc giả yêu mến!

Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: “Những điểm đến của nhận thức”. Để lấy File PDF và bìa sách - các bạn có thể gõ vào công cụ tìm kiếm [Google] từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đây đủ nhất là trang <http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/> rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

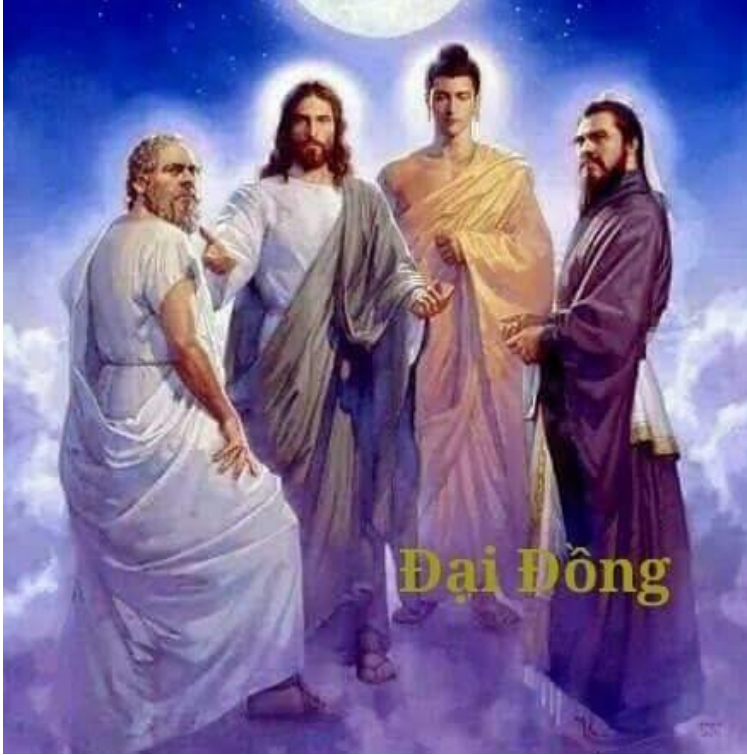

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách giá rẻ mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn “Trời Đất Sắp Xếp”, “Thuận Theo Tự Nhiên”, và cuốn “Như Lai tâm sự với Con” này!

Trân trọng & cảm ơn!
Adidaphat!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC

Ngày hoàn thành: 16/6/2022_ Thành Phố Đà Nẵng